Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Cổ Động

MỸ LẠI KHÔNG HY VỌNG NHIỀU Ở U THANT

Năm thứ tư • Bộ mới • Số 93 • 3 đồng • THỨ NĂM 22-12-1966

HÔM NAY : ĐẶC BIỆT KỊCH TRƯỜNG

bình minh

CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY

CHỦ-NHIỆM : VÕ-VĂN-ỨNG — CHỦ-BÚT : QUỐC-ẤN — TỔNG THƯ-KÝ TOÀ-SOẠN : LÊ-HIỀN

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ : 211 Nguyễn Thái Học Saigon — Điện thoại : 21.505 — 25.505 — HỘP THƠ : 219

Phiên họp khoáng đại ngày 20-12-1966

QUỐC HỘI CHẤP THUẬN

BẦU TỈNH TRƯỞNG, Đô Trưởng, Thị Trưởng, Xã Trưởng

★ Dân biểu Lý Quí Chung nói rõ về chuyện «điều tra lấy lệ» vụ ám sát ông Trần Văn Văn

ÔNG TRƯỞNG TY Cảnhsát Kiêngiang bị tống giam VÌ GIAM GIỮ NGƯỜI TRÁI PHÉP, TỐNG TIỀN

RẠCH GIÁ (VTX).— Ông Võ văn Phương, Trưởng Ty Cảnh Sát Quốc Gia Rạch Giá (Kiên Giang) đã bị tống giam để điều tra về tội giam giữ người trái phép và tống

XEM TIẾP A TRANG 4

Xem trang 4 :

Kết Quả Xổ Số

LOẠI 12C, CC, CCC,

★ Tường thuật của THÁI DƯƠNG

SAIGON.— QHLH đã 104 dân biểu có mặt đã tái nhóm lúc 9 giờ 15 ngày 20-12 để tiếp tục thảo luận về định chế địa phương phân quyền.

Mở đầu, dân biểu Phạm Đình Hưng (UBTH) trình bày, sở dĩ chế độ Ngô Đình Diệm thiết lập được chế độ độc tài là vì Hiến Pháp 1956 không công nhận địa phương phân quyền. Diễn giả cho rằng sự phân quyền địa phương có 3 tác dụng :

1) Chống tham nhũng.

2) Phá biến dân chủ từ hạ tầng cơ sở.

3) Gây ý thức chính trị và gây sinh động chính trị sâu rộng trong dân chúng.

Mặc cảm bị trị

Ông Huỳnh văn Lâu, sau khi tăng kết ý kiến đề phát biểu chủ trương ủng hộ đề nghị của UBTH tức áp dụng thể thức địa phương phân quyền. Ông cho rằng chính vì các vị cầm đầu hành chánh được chỉ định nên người dân mặc cảm bị bị trị.

XEM TIẾP B TRANG 4

Ô. BÙI DIỄM Tân Đại Sứ Ở MỸ

• ông VŨ VĂN THÁI : ĐẠI SỨ LƯU ĐỘNG

☆ Sẽ có thuyên chuyển rộng lớn trong các cấp Ngoại Giao.

SAIGON (VTX).— Ông Võ văn Thái, Đại sứ V.N.C.H tại Hoa Kỳ, Ô. Cao Đình và Ba Tây vừa được Chính phủ cử đi công cán đặc biệt tại các nước Nam Mỹ và Cựu Nhị Đại sứ tư cách Đại sứ lưu động.

Nguồn tin có thẩm quyền loan báo tin trên còn nói thêm : kể từ lãng du ức lệnh số 407 CTLC/QUSL, ngày 17-12-66. Ông Bùi Diễm, Ủy Viên Ngoại Giao đã được bổ nhiệm làm Đại Sứ Việt Nam, thay thế Đại sứ Võ Văn Thái, tại Hoa Kỳ.

Vẫn theo nguồn tin trên, những sự bổ nhiệm đó là hiệu pháp đầu tiên của một cuộc thuyên chuyển

XEM TIẾP D TRANG 4

SAU BỨC THƯ CỦA ÔNG ĐẠI SỨ MỸ GOLDBERG

U THANT TỔNG THƯ KÝ L.H.Q nêu lại kế hoạch 3 điểm

ANH GIA NÃ ĐẠI ĐAN MẠCH đều tán thành NGƯNG CHIẾN Ở V.N.

COPENHAGUE (AFP) — Tối thứ Hai, Thủ tướng Đan Mạch Jens Otto Krag nói đại ý : «Chúng tôi hy vọng U.Thant cố gắng vận động ngưng chiến ở VN. Tất nhiên một cuộc đình chiến là bước đầu hay hơn hết để thương thuyết».

Ông nói rõ rằng chương trình của ông U. Thant trong dịp hạt nay được chánh phủ Đan Mạch hoàn toàn tán thành

(Xem tiếp trang 4)

ĐỂ CHẤM DỨT CHIẾN TRANH VIỆT NAM

THÁI ĐỘ CỦA ÔNG THANT ĐỐI VỚI BỨC THƯ ÔNG GOLDBERG

LIÊN HIỆP QUỐC (AFP).— Phát ngôn viên của ông Thant, Tổng thư Ký LHQ vừa tuyên bố với báo chí rằng sự vận động của ông Arthur Golberg không thay đổi gì hết về ý nghĩ cần bản của ông Thant.

Phát ngôn viên xác nhận rõ rằng, ông Thant vẫn giữ lời tuyên bố hôm 14-12-66, trong đó ông quả quyết rằng chỉ có kế hoạch 3 điểm của ông mới có thể đưa ra những điều kiện tiên cho cuộc mở hòa nghị. Ba điểm ấy là :

— Ngưng oanh tạc BV vô điều kiện.

— Thâu hẹp «thiết thực» chiến tranh.

— Nhìn nhận Mặt trận GPMN là kẻ đối thoại.

Trong các giới thân cận, của ông Tổng thư Ký L.H.Q người ta cố cảm tưởng rằng ông Thant có ý định « nắm lấm bằng cớ lời nói » của Chánh phủ Mỹ trong bức thư của ông Goldberg mà bức thư ấy chỉ là một sự «ghép chữ» do đó những

(Xem tiếp trang 4)

CÓ THỂ ĐEM LẠI NGƯNG BẮN Ở V.N

HOA THỊNH ĐỐN (Reuter) : Hiện nay Hoa Kỳ có những niềm hy vọng mong manh, cho rằng tổng thư ký L.H.Q. sẽ có thể đem lại một cuộc ngưng bắn tại Việt Nam thế theo lời cầu của Hoa thịnh Đốn.

Lời yêu cầu đó với tổng thư ký L.H.Q hôm qua nhằm đạt tới một cuộc ngưng bắn không điều kiện cho một cuộc tấn công hòa bình quan trọng mới trong quan điểm của các viên chức Hoa Kỳ.

Các viên chức đó hôm nay nhấn mạnh rằng không có dấu hiệu nào từ Hà Nội cho thấy các viễn ảnh hòa bình sắng sủa cả.

LUÂN ĐÔN (Reuter).— Hôm 20-12 đài bá âm Mạc Tư Khoa loan báo rằng việc Hoa kỳ yêu cầu Tổng Thư Ký L.H.Q U Thant giúp đem lại một cuộc ngưng bắn tại VN là

XEM TIẾP S TRANG 6

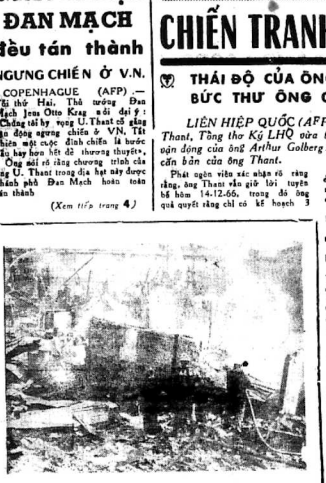

Quang cảnh sau trận hỏa hoạn lớn đã xảy ra tại Bến Vân Đồn (Khánh Hội) làm thiêu rụi trên 100 nóc gia ở ngồi lẫn tôle (SAX)

HỒI 11 GIỜ 30 TRƯA 20-12-1966

Cháy lớn tại bến Vân Đồn 100 NHÀ BỊ THIÊU RỤI

• SỰ THIỆT HẠI CÓ TỚI 20 TRIỆU ĐỒNG

SAIGON.— Khoảng 11 giờ trở trưa 20-12, một trận hỏa hoạn lớn đã xảy ra tại bến Vân Đồn, nơi trước đây đã xảy hỏa hoạn lớn đã xảy ra tại bến Vân Đồn, nơi trước đây đã xảy ra 1 trận cháy lớn, thiêu rụi lối 100 căn nhà ngói và tole, thiệt hại nặng nề.

Ngọn lửa phát cháy tại 1 căn nhà ở hẻm 137 bến Vân Đồn (mé bên kia đắc cầu Ông Lãnh).

Trong chốc lát lửa đã lan qua các căn nhà kế cận, vì gió thổi mạnh. Tất cả các xe vòi rồng được huy động đến tận nơi lo cứu chữa. Cơ quan an ninh đô thành và binh ái Việt Mỹ cũng có mặt để giúp giữ trật tự.

Nhờ sự tận tâm của nhân viên đội Cứu hỏa và nhờ có sẵn nước sông của Ông Lãnh nên sau 40 ph ngọn lửa từ từ hạ dần. Sau khi dập tắt ngọn lửa : người ta kiểm điểm lại phòng đình 100 căn nhà ngói tôle đã bị cháy rụi. Sự thiệt hại ước lượng lối 20 triệu đồng.

Vụ hỏa hoạn nầy, theo cuộc điều tra đầu tiên được biết lửa phát cháy tại căn nhà số 137/34 bến Vân Đồn do chị Lê thị Ba làm chủ. Nhà nầy ở phía sau nhà thuốc tây Vân Đồn cách lộ gần 100 thước.

Ngọn lửa phát cháy từ nhà chị Ba lan ra đến lộ Bến Vân

XEM TIẾP H TRANG 4

TỔNG NHA CẢNH SÁT GIẢI THÍCH VỀ VIỆC

KHÁM XÉT từ khai gia đình

SAIGON.— Nguồn tin thông thạo của Tổng Nha Cảnh Sát vừa cho biết hạn định một tháng khai gia đình như sau :

Vì đa số dân chúng nhất là dân chúng ở các nơi ra Trung Tâm Đô Thị rại các khu đông dân cư như Phú Thọ Hòa, Tương Minh

XEM TIẾP O TRANG 4

SẼ QUẬT MỒ NỮ SINH QUÁCH THỊ TRANG để giám định tại thương tích

SAIGON.— Vụ án Quách thị Trang được đem xử lại trước tòa thượng thẩm đại hình chiều qua đã không lôi cuốn thêm ai, ngoài những thân nhân của cô nữ sinh bạc mệnh.

Bạn đọc hẳn nhớ rõ, vì cái chết của nữ sinh Quách thị Trang trong cuộc biểu tình chống nhà Ngô trước đây mà ông Nguyễn văn Khánhnguyên Trưởng chi bộ Lê văn Ken bị bắt trự tố ra Tòa Đại hình về tội cố sát. Trong phiên nhóm xử thẩm ngày 23-3-66 đã cái tội danh ra cố ý đã thương thương nhận trí mạng đã phạt bị can 3 năm tù, 5, và bồi thường cho bà Đã thị Vân

XEM TIẾP H TRANG 4

THA BỔNG BÁC SĨ TRẦN-KIM-TUYẾN vỗ tội nhận hối lộ trong vụ vé số kiến thiết

SAIGON.— Trong phiên nhóm chiều 19-12-66, tòa Đại hình tòa xử thẩm đã tuyên bố tha bổng Bác sĩ Trần kim Tuyến vô tội lợi dụng quyền thế, nhưng xử phạt Nguyễn đức Nhy, 5 năm khổ sai và 1 triệu đồng và Hoàng quang Chính, 10 năm cấm cố và 1 triệu đồng và vô tội đồng lợi dụng quyền thế để hưởng gạt và ăn trừ. Còn bà Đức Lợi tự Lê thị Tuất và bà Nguyễn thị Mẹ, thì mỗi bà bị 5 năm tù và 500000 đồng và vô tội đưa hối lộ nhiều số tiền. Ngoài ra bà còn tuyên bố tha bổng 2 bà Đặng thị Nguyệt và Trần thị Hoạ.

Y-KIẾN CHÚNG TÔI

DUYỆT LẠI CHÁNH SÁCH MỸ

★ Bài của QUỐC-ẤN

« Có thể kết thúc chiến tranh trong vật chất nếu chánh sách của Chánh-Phủ (Huê-Kỳ) được duyệt lại », đó là lời tuyên bố của Thượng Nghị Sĩ Mỹ S. Thurmond mà các báo Saigon đều có đăng hôm qua theo nguồn tin UPI.

Cũng trên các báo hôm qua, người ta được biết chuyện viên về đu kích chiến cựa Anh, Sir Robert Thompson lại tuyên bố cần phải một thời gian 15 năm để đánh bại Cộng Sản gây loạn ở Miền Nam V.N. Sir R. Thompson nói rằng chính Hoa Kỳ khi ng thể thắng được tại V.N. Huê Kỳ chỉ có thể cầm cán và giúp V.N. tự thắng mà thôi !

Chúng tôi tin rằng Chánh-Phủ Mỹ, với những chánh trị gia tài giỏi, những nhà ngoại giao, những chiến lược gia lỗi lạc và những chuyên viên nổi tiếng về các vấn đề Á.Đông cũng đã hiểu rõ những điều mà Thượng Nghị Sĩ S. Thurmond và Sir R. Thompson nhận xét về chiến cuộc V.N.

Những ai hiểu biết chánh trị quốc tế và nhứt là thông suốt tình hình V.N. hẳn đều phải nhìn nhận rằng chiến tranh V.N. nếu không kéo dài mười lăm, hai mươi năm vừa như chuyện viên đu kích chiến cựa Anh nhận định, thì cũng có thể cũ cưa không dưới 3 năm tới đây. Tuy nhiên, nếu Mỹ quả thật muốn chấm dứt trong danh dự đàng hoàng, thì một thời gian 6 tháng hoặc một năm tưởng không phải quá đáng.

Sir R. Thompson không lâm khi quả quyết rằng Mỹ mình không thể chiến thắng được chiến tranh nầy, vì kẻ có thể thắng trận chỉ có thể chính nhân dân V.N. do Mỹ triệt để ủng hộ.

Chúng ta thiết rằng chiến tranh tại V.N. hiện thời không hoàn toàn là cựa người V.N. mà cả thế giới Tự Do đều phải gánh lấy trách nhiệm. Nhưng sự định đoạt thành bại lại không do những ai từ phương xa đến, mặc dầu những người ấy có quân lực hùng hậu, khí giới tối tân. Muốn thắng, phải có sự tự nguyện tham gia tích cực của đại đa số người Việt Nam đang sanh sống từ Bến Hải đến Cà Mau. Muốn những người Việt ấy tự nguyện tích cực tham gia, người Mỹ cần phải đưa lại chánh sách của mình tại V.N. để gây tin tưởng cho người Việt.

Như vậy, muốn thắng Cộng Sản, muốn chấm dứt chiến tranh trong danh dự, phải cần trí lòng tin và sự góp sức hăng hái của đại đa số người Quốc Gia ở Miền Nam vì tuyên nầy.

Sau vụ liệng lựu đạn ở đường Trương M Giảng ĐỘI VỠ TRANG TUYẾN TRUYỀN V.C. trong Đô Thành bị khám phá

☆ 3 CÁN BỘ NỘI THÀNH BỊ BẮT, MỘT TÊN LÀ TỔNG THƯ VĂN CỦA H.Đ.D.Q.

ĐÔ THÀNH. - Như bạn đọc đã biết, bọn đặc công Việt cộng, liệng lựu đạn vào nhà của ông Nguyễn văn Đầu, bán giải khát số 467 đường Trương minh Giảng.

2 tên liệng lựu đạn là Huỳnh văn Tiên 16 tuổi, tự Hùng, Nguyễn văn Tiên 15 tuổi cả 2 ở hẻm 25 khu cho Trương minh Giảng. Nhờ sự thấm vấn khéo léo 2 tên thú nhận là ở tổ đặc công 9-C và khai ra tên tổ trưởng là Cao văn Đức nhà ở cư xá Chánh Hưng. Tên này bị bắt. Tiếp hành cuộc điều tra, tên Đức khai ra 1 3 cán bộ vô tra ng tuyên truyền nội thành, ở cư xá Chánh Hưng.

Cảnh sát liền tới nơi bắt được 3 tên cán bộ đem về bốt khai tên là Nguyễn văn An 32 tuổi thợ hồ nhà ở Chánh Hưng. Ngô minh Tuấn tự là Ưng 26 tuổi nhà ở bến Bà Đinh và Nguyễn văn A 29 tuổi nhà ở đường Hưng Phú tên A là tổng thư văn của Hội đồng Dân quân.

ĐÔ THÀNH. — Lúc 6 giờ chiều

XEM TIẾP K TRANG 4

Súng nổ TẠI KHÁCH SẠN RITZ

SAIGON.— Lúc 7 giờ 20 sáng 20-12, một tiếng súng nổ vang tại khách sạn Ritz số 42 đường Hai Bà Trưng. Quân Cảnh Mỹ đã đến nơi điều tra, được biết tiếng súng đó nổ tại một căn phòng ở lầu 4 và lầu 7 trong số. Mỹ tên Hannan-Edward. M-Z-R bị trúng đạn nơi thân trí, nên nó đã đi. Nên nhân được cho đến bệnh viện điều trị. Hiện Trung sĩ nầy mê mang bất tỉnh nên người ta chưa được rõ nguyên nhân.

LE GAN HUY CHƯƠNG Ở BÌNH DƯƠNG

Một Trung đội trưởng Nghĩa Quân ĐƯỢC HUY CHƯƠNG CAO NHỨT CỦA QUÂN ĐỘI MỸ

BÌNH DƯƠNG.— Buổi lễ gắn huy chương cử hành khá trong thể dành cho các chiến sĩ hữu công của đồn Hòa Thạnh xã Phú Hòa (cách tỉnh lỵ Bình Dương khoảng 4 cây số).

Buổi lễ đặt dưới quyền Chủ Tọa của Đại Tá cố vấn Trưởng khu 32 chiến thuật, cùng với sự hiện diện của Trung Tá Lý Tòng Bá, Tỉnh Trưởng kiêm Tiểu khu Trưởng Bình Dương, Đại Úy Chí khu Trưởng Quận Châu Thành, một số thân hào nhân sĩ, vị đại diện Hội Đồng Hàng Tỉnh, và khá đông đồng bào đến tham dự.

Có 5 anh hùng NghĩaQuân của đồn Hòa Thạnh được gắn huy chương Cấp chiến sĩ đồn này đã tùng Ấp lại một cuộc tấn công biển người của 1 Đại Đội V.C. có sáng súng pha trợ.

Anh Đoàn văn Trường Trung

XEM TIẾP X TRANG 4

CHẬN ĐƯỜNG 1 Công Chức cướp 248.000đ.

ĐÔ THÀNH.— Lúc 3 giờ chiều 19-12, ông Nguyễn cung Kinh 40 tuổi, công chức nhà ở số 138 đường Hồng thập Tự, đang đi về trước của căn nhà số 185 đường Cô Giang thình lình bị 2 tên cướp cản cởi xe gắn máy, chạm đường, đoạt lấy xách tay trong đựng số bạc 248.000 đồng tiền thoát. Ông nầy liền tới bót tỉnh nhà chức trách.

Kết quả

THI NHIẾP ẢNH do Bộ Thanh Niên tổ chức

SAIGON.— Bộ Thanh Niên thông cáo :

Kỳ thi Nhiếp Ảnh do Bộ Thanh Niên tổ chức với đề tài « Hoạt động Thanh Niên Thiếu Niên Việt Nam» kể như sau :

Giải Nhất 20.000đ00.— Ông Dương ngọc Chiến 79 Phan Đình Phùng Saigon với tác phẩm « Nghĩa Quân ».

Giải nhì 15.000đ00.— Ông Trần văn Sáu, 48 Lê Lợi Saigon với tác phẩm « Xét lều cho đồng bào Hòa Hoạ ».

GIẢI BA 10.000đ.00.— Ông Võ An Đạm, Bộ Chi Huy Địa Phương quân, với tác phẩm «Khác Vì Nước».

CHUYỆN MỖI NGÀY

• MÁCH LẺO và LƯỠI LÊ phụ trách

Bầu thả cửa

Theo thể chế tương lai mà cái sườn đại cương vừa được mấy ông bà dân biểu biểu quyết chấp thuận. Thì về sau nầy, người dân xứ mình sẽ có dịp tha hồ mà mãn... nhiệm vụ công dân.

Đây nầy, vài tháng nữa, chúng mình sẽ được... bầu Quốc Hội Lập pháp nè, rồi lại bầu luôn ông Tổng Thống cùng ông Phó Tổng Thống nè (xin lỗi nếu có bà nào... ra Tổng Thống hay Phó Tổng Thống thì chúng đó sửa lại hồng mấy hồi). Ở đây cũng cần mở một cái dấu ngoặc là đường như có một ông nào đó toan tính rồi một bà nào đó đang chuẩn liền danh đề ra... một lượt Tổng Thống và Phó Tổng Thống đấy.

Ngoài ra, sau cái môn bầu đại sự đó, chúng mình lại được mãn luôn « nhiệm vụ công dân » bầu một hơi Đô Trưởng, Thị trưởng Tỉnh trưởng, rồi Và trưởng nữa.

Đó là chưa kể tới cái môn bầu Hội Đồng Đô Thành và các tỉnh.

Cứ xem sơ sơ thì có thể thấy dân sẽ « rủ nhau đi bầu » quanh năm suốt tháng. Đã thêm chưa ? Chắc tại vì thăng dân « đói bỏ » dân chủ quá trời và mấy ông Nghị nhà mình nhớt đình cho... bầu bán thả cửa chớ gì ?

Tuy nhiên, có một điều cũng hơi lấy làm thắc mắc cho tương lai là chuyện... liên hệ giữa Chánh phủ và cấp thôn hành ở địa phương.

Ở Thủ Tướng và cả Chánh phủ tương lai thì thuộc loại... « chỉ định », Còn ông Đô, ông Tỉnh thì là... dân cử. Liệu ông trên có nói ông dưới được để dàng không ?

Vinh hạnh « số đách »

Mặc dầu bậm môi chịu trận suốt trên 20 năm trời, nhưng từ ngày « các hầm lan rộng tới nay, năm bao chăng ngày nầy, thăng dân Việt Nam đều được cái vinh hạnh là... biến số số đách » của thế giới năm châu.

Hoa kỳ và Nga sô phòng vệ tinh cầm tên trên, làm cho Chi Hàng phải run en phát rét, cũng bằng bằng vụ... « các bầm » tại xứ nầy

Trung Cộng thử bom nguyên tử rung rinh đất đã chết bỏi em tơi với mấy ông Điện Cảm Linh cũng vẫn phải tuột xuống hàng thứ mười, thua xa lơ xa lắc vì « đi đầng » của xứ ta.

Cái vinh hạnh « số đách » đó thiệt là quá to tát với thăng dân xứ nầy, theo sự trưng cầu ý kiến mới đây của mấy ông bạn Chú bắt Yankee.

Nhưng, nếu cái vinh hạnh đó hết ngày được... tuột hạng, tuột xa chúng nào hay chúng nấy, tuột xem chúng nào tốt chúng nấy, thì mới thiệt là cái vinh hạnh ký biến thành vạn hạnh ra cái sẽ sử dau khổ khốn nạn qua đi nầy.

Bình minh — Kịch Trường

Vài cảm nghĩ về buổi diễn thuyết...

« NGUỒN GỐC CẢI LƯƠNG TỪ DÂN-GIAN LÊN SÂN-KHẤU »

DO G.S HỒ HỮU TƯỜNG thuyết trình sáng 10-12

TẠI TRƯỜNG QG ÂM NHẠC

● Của Trần Tấn Quốc

Tiếp theo chương trình «Kỷ niệm 50 năm cải lương» của Đài Phát Thanh Saigon hàng những buổi nói chuyện nói mục «Diễn đàn tự do» của Đaiua đồngzà là quý Ô. giáo sư Hồ hữu Tường, Kỹ sư Ng văn Tuệ, nghệ sĩ Dạ Lan, nghệ sĩ Ba Vân ký giả Trần tấn Quốc: sáng chủa nhựt 18-12 vừa qua nhóm chủ trương tạp san « Sử Địa » tổ chức buổi diễn thuyết về «Nguồn gốc cải lương từ dân gian lên sân khấu ».

Đánh dấu cái đề tài kể trên với nhà phê-bình điển chương của một nhà nghệ sĩ và nhạc sĩ tên tuổi hấp dẫn một số đông người, nong phải thành thật nói thêm, chính cái tên nổi tiếng giá là giáo sư Hồ hữu Tường đã làm thính phòng Trường Quốc Gia Âm Nhạc và kịch nghệ đông nghẹt người nghe hồm vừng 18-12.

Một buổi diễn thuyết thành công. Có điều, chúng tôi lấy làm tiếc, buổi diễn thuyết như vậy mà không thấy anh chị em nghệ sĩ cải lương, các ông bầu và đông đảo kỹ giả kịch trường đợt thành.

Thiết tưởng, cải lương phải trải qua đến nửa thế kỷ mới đành đầu được một giai đoạn quan trọng là sự đại biết chủ ý của giới trí thức, là một giới đã từ bao lâu nay có nhiều thành kiến không hay đối với một bà mẹ nhà quê xuất phát từ đai chứng bình dân ở miền Nam V.N, thì những người thơ dưới và biến thân cho nghệ thuật vay phải nhiệt tình ủng hộ các buổi diễn thuyết để cập đến nghệ nghiệp của mình.

Vì buổi diễn thuyết sáng chủ nhựt 18-12 tại thính đường trường Q.G.Â.N (Saigon) riêng chúng tôi có ý kiến như sau :

Đã số thính giả chúng ta đường như chưa quen với những buổi diễn thuyết có thảo luận.

Tánh nự rất đặc đáo mà số người nàyđông sự không quen ăn nói giữa đám đông của một số người khác, có thể làm người lạnh cuộc thảo luận. Bằng chứng là trong phần thảo luận tiếp theo bài thuyết trình của giáo sư Hồ Hữu Tường hôm sáng 18-12 không một ai xung phong tham gia thảo luận, mà phải cần đến phái người viên Ban tổ chức lên tiếng mời đích danh mới có được ba người lên máy vi âm. Nhạc sĩ Phạm Duy, thi sĩ Đông Hồ và nữ tài Vương hồng Sển.

Phải nói thẳng rằng, chỉ có ông Vương hồng Sển là nói nhiều, gây thì chưa có 1 bằng chứng cụ thể nào xác định. Chúng tôi sẽ trở lại vấn đề này khi cần.

Trong bài thuyết trình, rất tiếc là điển giả đã lầm về vấn đề nguồn gốc lấy cảm hứng Nam phần Ô. Hồ hữu Tường nói : «Ô. Trịnh thiên Tư tức nhạc sĩ Sáu Lâu, người đặt ra điệu Vọng cổ».

Sự thật thì Ô. Trịnh thiên Tư là một giáo viên hiếu sinh về cổ nhạc Nam phần, nên trước đây ông có xuất bản một quyển cổ nhạc kèm nhiều bài ca do chính ông sáng tác. Và theo chúng tôi, quyển cổ nhạc của ông Trịnh thiên Tư rất có giá trị. Chính trong quyển này, nhạc-sĩ Sáu Lâu có viết một bài giới thiệu tác phẩm của Ô. T.T.Tư.

Nói như vậy tức Ô Trịnh thị ... Tư và Ô. Sáu Lâu là... «hai người». Ông Tư là một giáo viên hàm mộ và hiếu nhiều về cổ nhạc còn ông Sáu Lâu là một người sống về nhạc lễ hoa nhạc của Đình đàn ở Huế và chính ông Sáu Lâu là cha đẻ bản Vọng cổ Hò xứ, xang, xê, công.

Kỳ tới, chúng tôi sẽ bàn đến đoạn kết luận của bài thuyết trình và trông chúng tôi không đồng ý với ông bạn đồng nghiệp Hồ hữu Tường. Cũng như chúng tôi không đồng ý với thi sĩ Đông Hồ về nhận xét của thi sĩ đối với cải lương.

DIỄN VIÊN CẢI LƯƠNG VỚI DIỄN-XUẤT

☆ Bài của PHÙNG NGUYÊN

Sự xây dựngnghề của báo chí tinh thần khuyến khích trong thường xuống đang của Giải Thanh Tâm — trình độ nhận thức của khán giả là ba động cơ thúc đẩy mạnh của diễn viên cải lương đang đã tiến, phải tiến mạnh, tiến nhiều hơn, phải vượt nước bình thường.

Hơn lúc nào hết, nên khán cải lương ngày nay, không chủ đông không trong một mực độ thấp. mà đã tự mình nở ra một lối thoát, vượt lên kịp theo đà tiến chung của mọi ngành văn nghệ.

Đã đến lúc diễn viên phải cố lên vượt qua lề lối thông thường của diễn như hồi nào, để khỏi phụ lòng hâm mộ của khán giả.

Ngoài một số diễn viên đã gặt hái được nhiều thành quả, chưaglối thiết nghệ các diễn viên khác, cần khác phục những khó khăn kềm khuyết trong nghề nghiệp, hướng hước lên bậc thang vinh quang.

Chúng tôi xin vào vấn đề, nên ta đây vài việc diễn hình trong diễn xuất :

— Thành ngữ «Ăn nói đông giáy» rất quen thuộc với giới soạn giả. Nó có nghĩa : soạn tuồng phải nhìn vào số và chất lượng của diễn viên trong đoàn hát theo số trường diễn xuất của từng diễn viên chính. Vì dụ đoàn hát X có một kép đặc một kép nhì một đào thương, một đào lăng, một cây cười thì tuồng hát phải bố trí nhân vật thế nào cho hợp với khả năng diễn xuất của số đào kép chánh kỳ.

Việc lâm này tốt thông thường đối với soạn giả. Có lẽm như thế tuồng tích mới được bầu tiếp nhận để đăng, bằng ngược lại, soạn giả sẽ gặp khó khăn trong việc tiêu thụ tuồng (xin 1 số soạn giả đã nói tiếng).

Đối với diễn viên, ở loại tuồng này, họ rất dễ dàng diễn xuất, để phát huy tài năng của mình và phương điện sở trường (hoặc mủi, hoặc điệu hoặc lăng, hoặc thương). Nhưng chỉ phát huy nội một mặt mà thôi. Còn về phương diện diễn xuất khác, diễn viên khó mà tiến xa hơn được.

Mặt diễn viên lý tưởng, phải là một diễn viên có đủ khả năng ca, ngâm, đối thoại, điệu tả nội tâm qua cử chỉ điệu bộ sắc diện một cách hoàn hảo.

Mặt diễn viên lý tưởng, người sở trường đóc đáo về vai lăng, hoặc mủi... cần đồng được các vai khác, nếu gặp lúc lăng thì đóng theo lăng lúc thương thì đóng theo mủi. lúc đặc thì đóng theo đặc...

Thực tế người đời không một người nào lại không trải qua trong ngày mới lăn hì, nộ, ai, ố ! Không một người nào lại sống trong cảnh vui mãi, hoặc giận mãi, hoặc thương mãi hoặc ghét mãi đau !

Dân chúng nay cụ thể hóa lý luận trình bày.

Nhưng tiếc thay đến ngày nayklêm điểm lại, chúng ta thấy rất hiếm người có thể diễn xuất toàn điện được. Mà diễn xuất đặc đáo ở một nét sở trường nào đó chưa đủ, cần phải đầy đủ hơn qua các nét khác.

Ở sân khấu cải lương ta, vấn đề thuần thục qua điểm viên hình như lý được chú trọng. Các diễn viên cũng ít học tập, trau dồi nghề nghiệp, tự dào luyện cho mình có trình độ diễn xuất cao hơn hơn.

Mặt diễn viên mới khi đã được khán giả ái mộ hoặc vì sắc đẹp, hoặc vì dáng vóc, hoặc vì lão hơi thiên phú... thì thì tự coi mình đã đạt được thành công rồi.

Có nhiều diễn viên ca hay, ở vai bài bản nào đó, nhưng gặp bài bản khác thì ca kém phần gợi cảm.

Gặp trường hợp đó nếu diễn viên có công luyện tập, chắc chắn sẽ thành công.

Trường hợp khác, một tuồng hát chỉ tập trong vòng vài ba tuần lễ, rồi tung ra trình diễn (tính kỳ ra, mỗi ngày chỉ tập vài ba giờ, có người lại nghỉ tập) Thời gian tập tuồng như thế kể ra cũng quá ít, diễn viên không sao tránh khỏi những sơ sót khi trình diễn. Rồi như tính sơ sót khi trình diễn. Rồi như tính sơ sót khi trình diễn, nhưng đến chúng đã thì tuồng hát đã cũ, lại phải thay đổi tuồng khác.

— Lại cũng có nhiều lần, trong một cảnh cảm động, khán giả ngăn diễn viên nói vì ca mảnh với giọng bi ai thống thiết, nhưng nhờ qua sắc diện, người ta không khói ngạc nhiên, đôi khi, người ta còn thấy diễn viên không lộ một vẻ sắc cảm nào. Người lại đôi khi, người ta cho thấy diễn. viên lại cười lên. (vì sự hài hước, hoặc sự vụng về của bạn đồng diễn, hay vì sự lỡ đơn vai khác

Dẫn chứng nầy cho ta thấy diễn viên chưa vận dụng nội tâm để diễn. Chưa cảm xúc thấu tình với vai trò của mình đang đóng, do đó mà việc diễn xuất có phần kém sút đi.

(Còn nữa)

KỊCH NGHỆ ĐIỆN THOẠI

CHUYỆN TRONG LÀNG

Một cái bầu... bể

— Allô, anh Kỹ Kịch ơi, vui quá.

— Chuyện gì thế, hở Ngọc Loan Anh ?

— Em nhẹ... kì lắm rồi.

— Coi chừng đau bụng, ăn quá, cũng khó coi.

— Không, em vừa họ sanh một giai khéo khinh. Mừng quá nên bảo tin.

— Sao không gọi day thép cho Trung Viện hay ?

— Dạng Dâu sao anh cũng là cha nó. Sướng cái là anh khỏi lâm... lái than.

Gần lại, Trọng Viễn sướng thật.

— Bảo loan tin đó.

Tiếng cười ầm ầm sặc rồi nói :

— Coi chừng... bàn lóa giống. Có bạc triệu thật nhưng chỉ trên giấy. Nghĩa là Minh Cảnh ký giấy hẳn với N.T.L. bằng sự cộng tác... anh trị giá là... một triệu bạc.

Vậy thì trăng đen đã rõ rồi.

Tự hỏi xem

— Allô, nhà báo ? nhà báo ? ?

Con cái điệu gì ngày... Kỹ cũng cần nghe thử.

— Allô, nhà báo nghi con con tui sa Huy chương vàng, cũng vậy không nua ai cả cũng hay vì đã cần, hát cũng được bảo chi khen người nhà Bản, đọc hayh cũng...

— Thưa, nữ nghệ sĩ nào ? ?

— Allô, mô có đã phát ngày điện làm đau chánh cho một đây hàn. Tức là các đông bà Bầu không biết xem sướu...

— Mà ông cho biết là ai đó Cô ?

— Allô, cũng tên sanh nữ... tui đau tạo nó, tui đau nó hát, tui giữ gìn nó, vì cũng chính tôi đau điện cho nó nên.

— Xin ông cho biết quý danh.

— Allô, tui hả ? tui vừa đưa nó đến Ánh chiếu Dương nè.

Ái rứ ra. Vậy thế hồi lại mình xem, vì sao các đoàn không mời con mình về cộng tác ?

Tết : Mừa lập gánh

— Allô, Kỹ Kịch ơi, I tin vui nhé.

— Ừ, nói đi !

— I đoàn sắp ra đời.

— Bảng hiệu ? Và ai giám đốc ?

— Hiệu : Tiếng Dân Ca • do tui điều khiển.

Nhắc lại, Kỹ kịch bán chạn :

— Anh Hồ văn Phước đó hả ? Đăng kia có tiếng gánh giựt ông nói, mà một giọng hát lên nhạy...

— Khung, Nguyễn Liêu đó đó ?

Cũng đáng... chấu mà cái cho Nguyễn Liêu. VậTết nhứt gần tới nơi rồi. Rồng lên!

Bùi Kiệm là ai ?

— Allô, có phải ông Kỹ Kịch?

— Phải. Nhưng cơ gì bảng thăng cho đề xong hẻo.

— Tôi muốn hỏi cái mảnh «Bùi Kiệm thi rớt» điển hình sáng 18-12 tại Trường QGÂN nhóm do ai điều khiển? và nguồn gốc cái tác giả ai đăng ?

— Thưa, kép Duy Lân làm Bùi Ông, kép Thanh Vũ làm Bùi Kiệm đào Hồng Vân làm Nguyệt Nga.

— Thanh Vũ nào mà coi khaquá ?

— Thưa, nó là kép Thanh Tôi, một Triệu Tử Long của Đông Sơn Minh Kỹ đó mà.

— À, ra vậy.

Nhạc sĩ Chín Trích (thân sanh của ThTôi tức Thanh Vũ) có khen hồn nè ?

Đẹp cho đời kép hát

— Allô, anh Kỹ Kịch ơi, em lấy rồi lui H.M.T rồi.

— Tôi muốn hỏi cái mảnh «Bùi Kiệm thi rớt» điển hình sáng 18-12 tại Trường QGÂN nhóm do ai điều khiển? và nguồn gốc cái tác giả ai đăng ?

— Thưa, kép Duy Lân làm Bùi Ông, kép Thanh Vũ làm Bùi Kiệm đào Hồng Vân làm Nguyệt Nga.

— Thanh Vũ nào mà coi khaquá ?

— Thưa, nó là kép Thanh Tôi, một Triệu Tử Long của Đông Sơn Minh Kỹ đó mà.

— À, ra vậy.

Nhạc sĩ Chín Trích (thân sanhcủa Th

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

● Nguyên tác TRẦN THANH VÂN
● Dịch giả HÀN GIANG NHẠN

Số 94

HỒI 28

Trước kiếm thần hào Kiệt kinh hồn

Thanh kiếm phóng tới nửa vời, Phi Kiếm đột nhiên phát giác ra chiêu kiếm của đối phương, bề ngoài coi bình thường mà bên trong có chỉ biến hóa đáng sợ. Bất luận theo phương hướng nào đều gặt cùng không được. Chẳng cực kỳ kinh hãi vội phần kích ra chiêu « Đầu tiên đoạn lưu » chiêu thức này chỉ có thể công chứ không có thể thủ.

Thanh kiếm sắt đột nhiên biến thành mau lẹ trước mắt chàng tại thấy một vòng ánh sáng. Hiệp tương ngày thường chẳng cùng thấy mặt b bại liên tiếng choang choang. Lưỡi kiếm của chàng đã đụng đao đám quảng đen. Chàng thấy tay kiếm của mình bị chấn động viên đình thần nhìn lại thì không khỏi kinh hồn sáng đồm. Trong tay chàng chỉ còn lại chuôi kiếm" Còn thần kiếm bị gẫy thành mười mấy đoạn rớt xuống đất. Thế là thanh kiếm của sư phụ chàng để lại cho chớp mắt đã bị tan tành. Trong lòng chàng chợt nổi lên những mối kinh hãi và phẫn nộ. Chàng chợt nhớ tới điểm trọng yếu vội hỏi :

— Thanh kiếm của cô nương phải chăng là thần kiếm đầu trong kiếm trùng ?

Hộ kiếm nhân lạnh lùng đáp :

— Đúng đó ! Các hạ sống đã không lấy được thần kiếm nhưng trước khi chết được thấy nó trường công nhân mắt được rồi.

Phi Kiếm trước nay tuy trong lòng cảm giác mà ngoài mặt vẫn bình tĩnh. Thế mà bây giờ phải sợ co rúm lại vì đối phương có thần kiếm trong tay. Chẳng chắc phen nầy y không còn sống được nữa.

— Phi Kiếm sợ chết chăng ? Không phải. Thanh thần kiếm nầy đáng lý là vật của sư môn chàng nó liên với Thiên khu bảo lục không thể tách rời. Những vô công ghi chép trong thiên khu bảo lục mà được xử dụng bằng thanh thần kiếm nầy sẽ trở nên thiên hạ vô địch. Nhưng nếu phải bị lực ghi chép những chiêu thức vô kiếm phép chưa hiểu lạc lõng nơi đâu còn thần kiếm tạt vào tay một cô gái chưa từng quen mặt biết tên. Thế mà chính chàng lâm vào tình thế thật mang đến nhục. Nào cứu hàn, nào di chỉ của sư môn đều biến thành ảo ảnh trách nào chẳng chẳng đau lòng.

Mộ kiếm nhân vung thanh kiếm sắt chỉ mũi kiếm vào trước mặt Phi Kiếm run lên nói :

— Quốc Mộ Nhân ! người ra ngoài động đi. Bản cô nương không muốn làm dơ bẩn chỗ nầy.

Bảy giờ Phi Kiếm mới cảm thấy một luồng kiếm khí vô hình từ mũi kiếm xô ra. Kiếm khí mới chạm vào da mà chàng đã cảm thấy đau như cắt thịt.

Phi Kiếm biết rằng nếu mình còn phản kháng thì chỉ tổ rước lấy cái nhục thêm mà thôi cách tốt nhất chàng chẳng cần tiếng bỏ tay chịu chết. Hơn nữa đối phương lại là một cô gái. Nếu chàng bị chết về tay phụ nhân thì không thể nào nhắm mắt được. chàng đáp :

— Cô nương hãy ha kiếm xuống !

Giọng nói cứng cỏi mà lạnh như băng chứa đựng tính khí ngạo ngữ của người vô sỉ không chịu nhục.

Hộ Kiếm nhân hơi biến sắc mặt. Bất giác nàng lùi lại một bước. Mắt chiếu ra nàng tia sáng khác lạ.

Phi Kiếm quay gót ra khỏi thạch thất. Đến cửa động chàng xoay mình lại đúng đối diện với Hộ kiếm nhân. Chàng cất giọng lanh lảo nhiên người nghe phải phát run nói :

— Cô nương bắt cóc phải động chủ. Tại ba biết cách tự xử.

Hộ kiếm nhân sững sốt hỏi :

— Lúc trước bản cô nương đã bao các ba phế bỏ công lực tối độc khi nơi đây mà các hạ không chịu. Bây giờ nếp mang đi thôi chứ ?

Phi Kiếm lạnh lùng đáp :

— Tại ba biết rồi :

Hộ kiếm nhân ngạc nhiên hỏi :

— Dường như... các hạ coi cái chết là một trò chơi đùa.

Phi Kiếm tiếp hỏi :

— Cô nương lấy được thần kiếm bao lâu rồi ?

— Mười năm :

Phi Kiếm sững sốt hỏi :

— Mười năm rồi ư ? Sao cô nương [illegible] cho chạy xa bay mà cứ ở đây để cho người ta đến quấy [illegible] ?

— Ta đã nói chỉ là người gửi kiếm chứ không phải chủ nhân.

Phi Kiếm động tâm vội hỏi :

— Vậy chủ nhân thần kiếm là ai ?

— Vô điểm nầy ta cũng không thể nói được.

Phi Kiếm quay chuyện ý nghĩ rất mau. Chàng lâm bẩm :

— Theo lời Vô Hầu lão nhân thuật lại thì sư phụ chàng đã nói với lão là trước đây mười năm đại sư hà Kim Đế Thái Bảo bản lãnh rất cao cường. Kim Đế Thái Bảo giữ Thiên khu bảo lục có cả tăng kiếm đó. Sao khi đi tìm bảo lục một mình bằng thấy Kim Đế phơi thây dưới chân núi Đại Hồng. Kiếm khách chẻ mất thứa nhân là lung thủ. Theo lẽ ra tăng kiếm đó tất lạc vào tay Kiếm khách chẻ mất. Bây giờ đối phương lại thứa nhận được thần kiếm từ mười năm trước. Thế là thời gian rất phù hợp.

(CÒN NỮA)

(Số 91)

◆ XUÂN TÔNG phóng tác

CHƯƠNG IV

Chú Phảy và sở gián điệp V.N.

Anh ta bò sát mặt đất và lách xô kẹt một số hàng để nghe ngoàng động [illegible]

Chắc qui bạn muốn biết tiếng động rùa rồi do ai gây ra vậy, xin nói ngay.

Chính F.13 vậy. Sau khi loanh quanh khu vực đường CichMang F13 mới sực nghĩ ra tạo phục kích của địch nhân 2 mục tiêu vừa bắn ngã Mạ chỉ vừa đánh lạc hướng cước đa nữa có của sở giác điệp v.v.

Bởi lẽ ấy F13 mới lại ngay khu hàng của phi cảng hàng con đường tắt, và nhờ anh sáng ở trong khu mà anh biết chắc địch đang hoạt động ở trong.

F13 đã khóa khóa lần mới vô được trong khu và trong khi sự gây ra tiếng động và như các bạn đã biết người ta mất đã kịp thời vì phòng.

Không phải F.13 liền mang đầu, mà trái lại đó là 1 kế để vụ địch vậy.

Khi con cách người tạm mất nếp, F.13 trong lên một trái bóm Chân nhỏ và khờ nó mà người ta mất lo điện...

Cả hai đều là tay sáng cỡ khéo, nên ánh sáng của bóm chất vỡ bùng lên thì các lần đan đã bay tập tới, chỉ cần 1 phát cả hai người F 13 và người ta mất đã nằm lanh lẹ dài vị trí rất là tài tình.

F.13 cũng bắt mất đầu... « kinh nghiệm cho hay thế bị tay vô ý và nhưng nhanh chóng các viên đạn vô tình của địch nhất là trong cuộc chiến đấu trong bóng tối như lúc nầy.

Người ta mất nếp kẹp trong kẹt hàng và lắng tai nghe một cách hết sức chăm chú. Trong khi F.13 bò chậm chạp sát nhưng gây sự [illegible] giống đúng sao nhưm phía anh đen «pile» mà anh nhìn thấy từ lúc nầy.

Vì là cỡ nhỏ nên ánh sáng của hỏa châu cũng chóng tàn lụi, và tất cả lại chìm đắm trong bóng tối hoàn toàn.

Người ta mất biết là nếu trăn đầu nhỏ kẻo đài tiki phản lợi sẽ ngả về phía F.13 nên y đang tìm cách lần trốn trước khi tiếng súng vừa nổ làm cho quân tuần tiêu chú ý.

Người ta mất sực nhớ ra con đường thối lui duy nhứt bản xử dụng liền...

Nam phút sau quả nhiên như người ta mất đã tiên đoán, quân tuần siêu đốt nhập vào trong khu hàng và F.13 cũng không... trốn kịp. Anh đánh phải nổ, nhưng với viên Thượng sĩ và cho y con tâm «Carte» của số...

Tiếc lớn yêu cầu của F.13 [illegible] cuộc lên đi lục soát tất cả khu hàng nhưng khi thấy 1 lỗ hổng thì biết là người ta mất đã trốn thoát...

Hồ hề nhau chạy ra ngoài và viên Thượng sĩ đã dùng điện thoại báo cho các bốt ở xung quanh phi cảng phải khám xét tất cả mọi người, ra vô khu vực nầy.

F.13 cũng dự biết khi địch đã đốt nhập vô được nơi nầy thì chắc chắn chúng cũng đã có dự liệu nhiều... Tôi ra, nên anh đánh t.ở vô bỏ lần cảo, phủ mức vụ rượt bắt địch cho tiếu đội tuần tiêu của phi cảng.

Lúc nầy ba nhân viên là ông Trưởng kho và 2 lao công đã tỉnh lại, và được F.13 cởi trói nhưng vẫn còn ngơ ngác chưa hiểu lắt giáp gì thì bị cơ quan an ninh Phi cảng đến điều đi gấp để lấy lời khai.

Hộ đành phải ngồi lại đến ly trong bốt sau khi đã khai, nhưng lời khai của họ không giúp được gì cho cơ quan an ninh vì thật ra họ có biết gì người bị ngất ngây rồi mê luôn.

Sự thật thì trong khi quân tuần tiêu đang đi bỗ rập xung quanh Phi cảng thì người ta mất vẫn trốn ở trong kho hàng. Cái lỗ hổng chính người ta mất đã tạo ra để đánh lừa quân tuần tiêu và F.13 mà thôi.

Y thật là bình tĩnh và khi thấy không còn ai chú ý đến kho hàng nữa, anh ta mò từ trong cái kẹt rỗng chui ra...

Nhìn đồng hồ đeo tay thấy đã 3 giờ sáng, anh ta bình tĩnh ngồi người vào đống hàng như tìm giấc ngủ vậy... Chắc các bạn sẽ lấy làm ngạc nhiên về thái độ quá bình tĩnh của người mấy Vậy anh mới ngày là anh ta đã có cả một tổ chức hoàn hảo ở Phi cảng hào vệ, chúng tỏ bọn của anh ta không phải chỉ là một tổ chức ăn cắp vặt, mà là một trong những đường giây tin tức quan trọng thuộc hệ thống Quốc tế.

Đến sáng ra thì anh cai kho và lao công kia được ban an ninh trả tự do và trở lại kho làm việc như thường.

Anh ta mất kia lúc nầy đã đóng vai hành khách đang ra quán cà phê Phi cảng ngồi ăn lót lòng.

Cô chủ quán xinh đẹp và thông minh thấy ông khách vô quán của mình quá sớm bên bỗi một cách ý nhị :

— Ông anh đi chuyến máy bay nào mà ăn sáng sớm như vậy ?

Anh ta mất cũng vui vẻ đáp liền để cô khỏi nghi ngờ.

— Tôi ra lãnh hàng ở kho chỗ hồng cô đi mấy bay đây.

Anh ta mất «cô mảng» ta đã bột gà và 1 ly cà phê đen.

Sau đó anh rút điếu thuốc «555» ra hút một cách thành thơ và nhàn hạ.

Vào khoảng 3 giờ anh trở lại khu hàng và trao cho anh Trưởng kho 1 phiếu lãnh hàng.

Trong khi anh ta mất vừa vô kho, thì cô chủ quán đã dùng điện thoại báo cáo rất vắn tắt.

— Cô tên là mất đăng nghị đang vô kho hàng, vậy xin cho theo dõi liền.

Sau khi trao phiếu lãnh hàng cho anh trưởng kho, anh lăng lẽ ngồi ngay xuống chiếc ghế dành cho khách hàng. Cặp mắt tinh nhanh của anh xin đảo theo dõi mọi cử chỉ của anh nầy để trong trường hợp cần thiết phản ứng kịp thời.

Năm phút sau một giản điệp đặc biệt của Phi cảng được [illegible] ng ra để theo dõi anh nầy.

Trong khi đó, anh ta mất vẫn ngồi trong kho để chờ lãnh hàng thì ngay lúc đó cũng có một khách hàng vô và anh sau nầy cũng trao cho anh trưởng kho một phiếu lãnh hàng nhưng có mầy giòng sau đây.

— Coi chừng và coi xem thằng đó ám chỉ tên là mất lãnh hàng gì rồi mà trao cho tôi ngay.

Còn nữa

CÁO LỖI

Vì nhà xuất Hoài Điệp Tử bất ngờ phải cống mặt trong vài tháng, chúng tôi xin gác tiểu thuyết «Mùa hạ trên sách vở HỌC TRÒ».

Xin trân trọng cáo lỗi cùng bạn đọc.

bình minh

Truyện dài tình cảm của SĨ TRUNG

(Số 94)

CHƯƠNG V

Dũng vừa định chậm tới hỏi thì nàng đưa tay lên môi « suỵt » một tiếng thật nhỏ. Nàng nện gót giầy xuống nền gạch giả bộ như mình đã bỗ đi rồi vậy.

Quả đúng như sự tiên đoán của Lệ. Liền khi đó, Nguyên mở bề cửa ra định nhìn trộm theo những người tự xưng là bạn thiệt của Hương và có ý giúp đỡ mình.

Cánh cửa vừa mở. Lệ đẩy nhẹ vào trong tươi cười triu mến vào đôi mắt sững sờ, kinh ngạc của Nguyên. Dũng cũng đã nắm chặt mí cửa từ từ đẩy vào trong nên đã cho Nguyên muốn đóng cửa lại để đi lần trốn cũng không còn kịp nữa !

Lệ lách mình bước vào phòng, cúi đầu chào Nguyên cất giọng duyên dáng hỏi :

— Mạnh giới hà anh Nguyên ?

Nguyên đáp giọng ngọng ngác :

— Dạ... đa cám ơn bà, tôi vẫn... vẫn thường luôn.

Lệ đay lại giới thiệu :

— Xin giới thiệu với anh Nguyên, đây là anh Dũng, đại úy Dũng, chồng sắp cưới của tôi.

Dũng chìa tay ra, tươi cười :

— Xin chào anh ! Rất hân hạnh được quen biết anh. Tôi vốn là độc giả rất trung thành của anh. Sách nào của anh mới xuất bản là tôi đều đọc qua hết.

Nguyên bắt lấy tay Dũng một cách « đã. cất giọng ấn tần :

— Rất bản hạnh được biết đại úy. Dạ, rất hân hạnh...

Vừa lúc đó, Cô rón chế nấp đi thật nhanh tới cửa phòng Hoài Vân. Gần tới nơi, hơn đi chậm lại, lắng tai nghe ngóng. Nguyên mới Lệ và Dũng vào phòng đoạn đay lại định khóa cửa lại, nhưng Dũng nắm tay chàng bảo khẽ :

— Đừng đóng cửa. Ngay hôm lắm. Anh cứ để cửa mở thật rộng đi !

Nguyên còn đang ngơ ngác chưa hiểu ý nghĩ của Dũng thì Dũng gỡ tay chàng ra khỏi khung cửa, bước nhanh ra ngoài.

Cô đang bước thật chậm, nghiêng đầu, lắng tai nghe ngóng, bỗng chợt nghe câu hỏi nghiêm nghị của Dũng :

— Anh kia ! Anh định làm gì đó hả ?

Cô giật mình đứng đông lại, xám mặt nhìn dám đăm vào đôi mắt sáng quắt của Dũng. Dũng gằn giọng lại lần nữa :

— Anh định làm gì đó hả ?

Cô thu hết bình tĩnh, đáp :

— Tôi đi ngang qua đây chớ có làm gì đâu mà ông chất vấn tôi ?

Dũng hết hàm hỏi tiếp !

— Anh đi ngang qua đây chi vậy ?

Thấy Dũng ăn mặc thường phục, Cô không biết chàng là Đại úy nên hẳn tỏ ý khinh thường. Hẳn nghiêm mặt hỏi lại :

— Làm chi mặc tôi sao ông hỏi kỹ cực vậy? Ông có quyền gì hạch hỏi tôi như thế chứ ?

Dũng nghĩ Cô là nhân viên mật vụ, tay sai của Luật nom theo mình để dò xét sự đi của chàng có liên quan mật thiết tới tăng tích của Nguyên. Chàng nghe lửa giận bốc lên đầu hừng hực.

Chẳng xác tôi, gặt giọng bảo :

— Trình giấy tờ tao xem mau lên !

Cô lúi ra sau một bước thủ thế :

— Ông không được quyền hỏi giấy tờ. Ông làm chức tước gì mà đòi hỏi giấy tờ của tôi chứ ?

— Mà tao bảo đưa giấy tờ xem. Mầy có chịu đưa không ?

Lệ vội vàng can thiệp, nàng chạy lại nắm tay Dũng kéo trở vào phòng :

— Thôi, bỏ đi anh. Gây rắc rối làm gì ?

Dũng chửi đồng :

— Đồ khốn nạn ! Chả sẵn chuyện mến rình rập, theo dõi người lành. Anh muốn thờ coi nó dám làm gì anh cho biết ?

Chàng liền đánh ra một đòn tâm lý thật khéo :

— Nó nghi xấu cho em nên nó mới theo dõi để làm nhục em đó. Lính kiểm tục nhìn lãm người như vậy có ngày vớ mặt ra hoặc phơi áo vô vườn.

Lệ sửng sốt :

— Ông ta nghi em là. là gái ăn sương ư ?

Cô rún vai cười nhạt :

Chính bọn nó như vậy chớ tôi chẳng phải là lính kiểm tục, kiểm lệ gì hết.

Lệ sốt ruột muốn tiếp chuyện ngay với Nguyên nên nói vắt lẽ !

Vậy thì thôi ! Dũng đã đính chánh như vậy rồi, anh cũng đừng chấp nhứt. cả nụ lâm chi. Vào trong đi anh.

Dũng điềm mặt Cô, hầm dọa :

— Tụi tôi là vụ chồng thiệt thọ với nhau chớ chẳng phải là mèo chuột gì với nhau đâu. Anh nghĩ ngộ lộn xộn có ngày tôi thưa « sếp » của anh thì có chầu đầi đi tính hoặc phơi áo ở nhà.

Cô cười gượng :

— Ông thưa tôi Tăng Thống tôi cũng không sự nữa vì tôi chỉ là thường dân chớ có phải là lính trăng gì đâu. Chính ông mới nhìn lầm người.

Vì nghĩ tới cũng tác của mình đang thì hành nhà Cô cố nhịn nhục đề mình khỏi bị lộ tẩy. Nếu ở vào một trường hợp nào khác thì hẳn không thể nhịn tới mức đó đâu, hẳn sẽ bỏ giầy lại Dũng hoặc đánh nhau với Dũng ngay.

(CÒN NỮA)

○ Tiểu thuyết của DƯƠNG TRỰ LÀ

Số 94

10

Hoa lắc đầu :

— Đã là lý luận anh, nhưng em vẫn không bằng lòng. Dầu mang tiếu đến cho người ta, mình vẫn có tội thất đức, vì mình đã trói buộc lên cuộc đời của họ. Tốt hơn, anh nên nghe lời em, nếu anh muốn nghĩ đến gia đình, đến hạnh phúc như một lẽ anh đã nói !

Đức đứng lên lại mở tủ lạnh tìm rượu uống. Thời quen của chàng nói khi có điều nghĩ ngợi. Những khi nầy Hoa đều nhìn mặt và sự bết, vì Đức có thể nốc một hơi nửa ly « Huýt ky » như thường Sau đó, Đức quay lưng lại, nhìn vợ :

— Em nói nghe cũng phải, thôi thì chuyện nầy em cứ yên tâm để anh thu xếp. Thật lòng anh, anh không bao giờ muốn sống trên đời trong nghề « khốn nạn » nầy. Nhưng giữa thời nước đục mà mình muốn giữ trong là một thật thì lên nên anh cố ý định gây được một phần nào để mình tạo một cơ sở khác chuyên qua làm ăn, như mở một cửa tiệm chẳng hạn, để cho em đứng coi sóc. Em bằng lòng không ? Em vẫn mơ có một cửa tiệm nữ.

Bao giờ Đức cũng nói hay. Chàng luôn luôn xoay trở câu chuyện để điều khiển người đối thoại đầu là người đối thoại tài ba buồng lã Hoa một thiếu phụ hiền lành. Hoa chẳng giống bao nhiêu gián đoạn thắc mắc năng đã quên hết.

— Y anh cũng hay nhưng tốt hơn anh nên từ bỏ ngay ngày hôm nay chỗ anh cứ giữ là em thắc mắc thêm hoài.

— Được được để anh cũng phải thu xếp chớ. Bà ngay em coi làm sao được ?

Hoa đến bên chồng, đón lấy ly rượu :

— Một lần nữa, tin tưởng tuyệt đối vào anh, xin anh đừng phụ em.

Đức quả quyết :

— Không bao giờ anh có ý nghĩ phụ em. Nếu lâu nay xảy ra những điều không phải để em hiểu lầm anh chẳng qua tại là sự việc đã đưa tới cảnh trái ngược ; mà anh không thể ngờ trước được. Thế em vào nghỉ đi, anh lại đăng tra cứu việc một chút

— Sao anh không nghỉ, trưa nắng mà.

— Đã quyết thì phải làm ngay, chậm trễ không tốt. Anh đi nghen.

Hoa lại tin bằng lòng. Nàng nhìn theo Đức ra đường phóng lên xe... lòng thương cảm bỗi nghĩ.

Thành phố buổi trưa như sự nắng. ngày nay Đức lái xe xuống một quán giải khát có máy lạnh gần một chai 33 thầm giọng chàng không thích, mà có lẽ nhiều nhưng lo nghĩ về Lan. Hoa chỉ là một con cờ. Chàng cần diện ngọt là được. Con Lan mới đáng ngại. (Khó giải thích cho Lan nghe, vì nàng lại đến liền lũm. Đối với Lan cuộc đời xem thường mạng

6 tháng là họ chết. Mà chết là phải ! Bọn đó sống có ích lợi gì cho ta. Chúng chết thì gia tài kếch xù ấy sẽ lọt hết vào tay Hạnh, người con dâu thứa ế cuối cùng. Đó là điều Hạnh thắm mong ước như ta ước mong. Rồi đây Hạnh với mình thà hồ sống cùng sướng hạnh phúc với nhau. Trước mắt ta, a ! tương lai toàn mầu hồng đang chờ mình.

Điếu thuốc vừa hết. Hẳn lim dim đôi mắt, ngủ một chút lấy lại sức.

Sáng hôm sau, trời thu lành lạnh. Hiếu ra tận sân ga đón con. Lòng Hiếu nao nao một niềm vui. Thình thoảng chàng nhìn vẻ phấn xe lửa sắp về, Hiếu dán trong thoe bà vừa đưng đi tàu con nhỏ say sóng.

Hiếu nhìn đồng hồ tay rồi nói với mình :

— Con bé phải nôn... ba phút nữa là tới thấy mặt con ta. vui sướng vô cùng, chỉ còn ba phút nữa thôi, ta được ôm con vào lòng. và vén thương yêu hôn mau ấy. Vì đó mà ta cười Hạnh. Nó sẽ là kỷ niệm lớn đâu.

Đột nhiên Hiếu nhớ lại quá khứ, chàng suy nghĩ một lúc rồi tự nói với mình.

— Không ngờ, Hạnh là mẹ của con mình... một cô gái kiều diễm đi đến trong đời mình... sắc đẹp của nàng quyến rũ quá ! Ban nhiều người thèm. Hương má, ta không bao giờ cười người con gái đó làm vợ nếu có ta không phải là mẹ của đứa bé, tuy nhiên phải ta vẫn giữ kín trong tim một hình bóng khác ! Vợ chồng chung sống là một lẽ.

Lý ! Lý ơi ! Mình không bao giờ quên được Lý, người con gái có vẻ đẹp đoan trang phước hậu hơn hẳn mình mấy sắp cưới...

Lý ơi ! Em là vì sao sáng đã hay với mình khi đời anh rồi. Không bao giờ anh được gặp trở lại ! Sao trời nỡ để cho ta xa nàng.

— Xét ra một chút, ông ơi, xe lửa mình đã gần, kia người gái ga bối Hiếu.

Đầu máy xe lửa nặng nề kéo vào ga một dãy toa dài, rồi ngừng hẳn lại. Những cánh cửa toa lần lượt mở ra, hành khách lần lượt bước xuống. Thiếng chốn xôn bất dầu lên.

Hiếu chạy tới chạy lui tìm người đón bà Âm con chàng. Chẳng ngờ Hiếu ? Coũi cùng chàng gặp bà ta và kêu hỏi bà phương con ?

— Bà Lan... bà Lan... nhớ tôi không ?... Tôi là Hiếu đây !... Ơ kia. Mà... con tôi đâu ? Sao bà đi một mình ? Bộ cô chuyện gì gấc rồi...

Người đó tên Lan có lẽ khác xưa... Bà ta kêu lớn :

— Ông Hiếu ơi... xui cho ông... con của ông bị người ta bắt cóc rồi ! Tôi biết... nói cho ông nghe tên sắt đánh nhau với ông khác.

Mặt Hiếu tái xanh, chàng lão đảo đến đựa vào vách ga cho khỏi té.

— Và lý quá ! Làm thế nào mà người ta bắt các con tôi được ? Chắc là bà lầng trí ? Hay bà cố ăn mưu gì đây đối với tôi.

Người đó bà rên rỉ kể lể :

— Ông biết không, ông đã hứa cho tôi 100 ngàn đồng, nếu tôi đem được bà vô cho ông, tôi cũng làm giúp. Cô bam muốn gì hơn

(CÒN NỮA)

● của LAN SƯƠNG

(Phóng tác theo danh phẩm của Henrede Thémitech)

Số 70

Cô ở lại cũng không tìm được người đàn ông nọ. Dù sao tôi cũng phải đi cho đến nơi nó biết... Chết tai rồi Trời ơi ! chẳng nó bay tin nầy chắc tôi phải chết mất. Ngày nay là ngày gì mà xui xẻo cho tôi đến thế nầy.

Cô tàu đã rất hành khách lo khuân hành lý vào phòng tuồng như không có chuyện bắt cóc trẻ em xảy ra. Hành khách trên tàu nhốn nhão lo tìm vị trí để cho mình được yên nghỉ...

Tiếng còi tàu lại rất lên. Và sáng nước xoáy mạnh dây con tàu tách bến...

Trong đêm khuya vắng lạnh, một chiếc xe hơi, xả hết tốc lực, chạy như bay từ Saigon hướng ra ngoại ô. Bên trong, đưa bé bị bắt các nằm ngủ ngon lành. Bên cạch, người đàn ông giả... rút khẩu súng lục trong túi ra cho đỡ cựa, để gần đưa bé rồi ngã đầu ra lưng dựa của bàng xe, đốt thuốc hút. Hẳn xăn tay áo, liếc nhanh trên mặt chiếc đồng hồ tay. Mười một giờ thiếu 20 phút.

— Nếu không có gì trở ngại, ta sẽ đến nơi lúc 3 giờ sáng. Mình không ngờ ! Công việc êm xui quá. ! Mà cũng chẳng có gì đáng lo ngại, khi mà... con mẹ ngờ ngẩn đó đã lọt vào bẫy của mình... như một chuột cạo. Kẻ cũng vui.

Hẳn nhìn đứa bé con đang ngủ ngon rồi đưa tay lên miệt lột xuống bộ tóc bạc hoa xám và bẻ rắu xôm xôm.

Mặc mũi cần hàn lại lại ra...

Hẳn sẽ bằng lòng lắm. Hẳn nói lắm thân với vệ đắc chí. Đứa bé bây giờ ở trong tay của mình rồi. Thật là thích thú. Kẻ từ giờ phút nầy, nó là một vị khí sẽ bén cho ta cạy tà sắt của gia đình lão. Thức, nếu ta kí rất sử dụng nó ! »

Hẳn cao hứng đổi giọng to :

— Hạnh nói với mình, thằng Hiếu bị mất con, nó khỏi lâm và có thể bị loạn trí mà không thể nào chửa được.

Điều nầy đối ta khá ngon lành. Thức rồi chẳng bao lâu hy không sống nổi, đi âm tì hết. Hạnh quá quyết là nội trong một vở kịch, muốn là lâm không cần dân do nghingyi.

Cho nên Lan đã tòa rập cùng chẳng gây ra một tai nạn thành cái chết cho Thầy Ba. Vẽ đây. Lan bị chàng phản bội. Thế nào Lan cũng nhiêm được [illegible] nỗi hận thù. Nhưng ai đã giải thoát được cho Lan, khi mà chàng tin chắc rằng Lan phải chết mà... hết giả, chết vì bệnh lao tong ta đó. Kẻ giải thoát [illegible] nàng chắc phải là một tên có thể lọc. Được phù [illegible] trong đầu với khẩu súng.

Một mụ đầm [illegible] bà bệ lại, ngồi gần bên Đức :

— Hay [illegible] gì vậy con Lan chưa ?

Đức lắc đầu thở khoái thuốc :

— Hay vẫn [illegible] ăn kiêu nầy chết [illegible] vô.

Thiếu phụ thấp giọng :

— Thầy [illegible] đó gốc bự lắm. Đau dâm chồng lại thêm chồng [illegible] làm ăn lâu dài mà cũng phải nhận một chút chớ.

Đức mỉm nói nhỏ nhẹ :

— Rồi nó đem con Lan đi bà ?

— Ừa, hồng biết con nhỏ nó cách nào mà thằng cha chịu đem nó về làm vợ bớ. Cũng thời kỳ, mình kiếm mối khác làm ăn. Bộ tưởng đời chỉ có mình nó thôi sao ?

— Với mấy người thì được chớ với tôi thì không. Nó sẽ mượn tay thằng đó mà trả thù tôi.

Chị đan bà giựt mình :

— Chết, vậy bây giờ tính sao đây ? Tôi ngại quá...

Đức cười mỉa mai :

— Bây giờ chị mới biết lo hả. Lúc ta sự bắt như người, tôi chẳng quá. Thôi chuyện nầy, thì mình đừng hợp tác nhau nữa. Tôi nghĩ mới rồi. Chị muốn sao đó chị muốn. Nhưng chớ nhắc là chưa chắc chị yên được với con Lan lần nữa. Con nhỏ « bên trời » ấy.

Nét sự bài hiệp trên mặt chị đàn bà, chị ta bám vịu lấy Đức :

— Tội nghiệp tôi, thấy có cách gì giúp tôi không ? Tôi người đi chợ chớ. Cực trường nó thoát được mình là sung sướng yên thân, đâu biết nó con tính tôi chuyện trả đũa.

— Chị kêu bà hoàng... Đàn bà nào lại không ghen. Hay để là ở chị biết chăm dầu cho lửa cháy.

— Tôi cũng rằng coi sao ?

Chị đan bà quay đi. Đức gọi lại, dặn lần chót :

— Chị nên nhớ, nếu không xong chị có thể quay trước tôi. Và thanh toán thì phải thanh toán cho đớt đoạn, mai hầu mới khỏi tai họa về mình. Bằng không thì thôi mình tính tính khác, lòng lòng lo lo quay lên đó nghen.

Thiếu phụ gật đầu tiếu ra đường. Thành phố sống dậy lên nào giờ thiên hạ đi làm. Đức trở ra đường với nhiều đắc thắng chẳng không phải đối đầu với Lan nữa, chẳng đã bà kia đã bị chàng gây vào vô bà ta phải lành hết. Nhưt định mọi sẽ thanh toán trong một ngày rất gần.

(Còn nữa)

TIẾP THEO X TRANG 1

Đại Tướng (đân trưởng) được ân thưởng Anh Dũng Bội Tinh cấp Lê đính của Tổng Tư Lệnh Trường Khu 32 Chiến Thuật trao tặng, cùng với 4 chiến sĩ khác được ân thưởng Anh Dũng Bội Tinh cấp Trung Đoàn. Sau đó anh em được các nữ anh chiến sĩ vòng hoa chiến thắng.

— Trung Tá Lý Tiến Đạt cho chúng tôi biết, Hay chương ân thưởng chiến sĩ Nghĩa Quân, Đoàn ân Thưởng là Hay chương lớn nhất của Quân Đội Mỹ sau Đệ Nhất Đệ Nhị Đế Bát Đẳng và Tước Vị Đệ-ni đân tiến được ân thưởng.

Kế đó Đoàn có vân Trung Tướng Tư Tinh trưởng cùng phái đoàn đến đến Tân Phước Khánh (cách Bình Dương 7 cây số) để làm lễ ân Hay chương cho Trung úy Chi Đoàn Phó (B.D) và 1 Hạ sĩ quan Mỹ.

Theo Trung Tá Tỉnh Trưởng, cách đây 6 tháng từ Bình Dương về Tân Phước Khánh coi như đường vào chiến khu của địch. Ai đi lo sao là bị V.C. « thịt » ngày tức khắc. Nay cả triệu dân kiều cố khu Tân Phước Khánh an lành cùng không thể rời xóm, bỏ đồn 1 bước.

Những sự hoạt động của V.C. giờ đây đã bị lực lượng Việt Mỹ đẩy tan.

TIẾP THEO K TRANG 1

đại viên. Hồi 11giờ đêm, nói tiếp được 2 người Mỹ đưa về nhà riêng của họ, đến sáng ngày lại có người bị hồ lên rằng có đã chết. Từ lúc người ta phát giác Cô Bình chết khi Tỉnh sắt đến nơi không thấy quá 2 người Mỹ nói trên. Hiện thì thân của nạn nhân đã được chôn nhà xác để bác sĩ khám nghiệm. Cuộc điều tra đang tiến hành.

ANH...

(Tiếp theo trang 1)

LUÂN ĐÔN (AFP).— Luân Đôn tái lưu ý đến cuộc vận động của Hà Nội Tô U. Thant về cuộc thương thuyết có thể đưa đến ngưng chiến ở VN.

Giới hữu quyền Anh cho biết: Sáng kiến của Mỹ chưa được chính thức bình luận chắc chắn sẽ được Anh ủng hộ trong trường hợp sáng kiến đó có thể đưa đến một giải pháp bảo bình trường cho cuộc xung đột ở Việt Nam.

OTTAWA (AFP).— Ottawa tái lưu ý đến cuộc vận động của Hà Nội cần bàn đến Tổng thư ký Liên Hiệp Quốc để mở cuộc hội đàm ngưng chiến ở VN.

Giới thường thao tin ghi nhận rằng chính Gia nã Đại tán thành mọi điều có thể giúp tiến đến một giải pháp, nhưng việc tây thuộc phải ứng của U Thant và nhất là sự sức lượng của ông sẽ tuy vào chính công trình thời cơ hiện nay.

U Thant...

Thêm du luận các nhà quan sát tại Liên Hiệp Quốc cho rằng Goldberg thật sự có bảo gồm một giải pháp giúp phức tạp trong đó Nga sẽ có thể giữ một vai trò quan trọng.

Dưới đây là sự đang bức thư: Kính gửi Tổng Thư Ký Liên Hiệp Quốc qua nữa.

Hai nhân sự thế giới đang khát tỉ ý muốn thấy sự ngưng bắn ở VN (Hồa 8-12. Đức Cố Hoàng Phó-Lá Vị đã ghi nhận cuộc hưu chiến tạm thời nhân lễ Giáng Sinh do Việt & VN đề ngỏ cho mở bên liên tục đến đến cuộc hưu chiến tạm thời nay thành cuộc ngưng chiến để cả cố hội thương thuyết thành thực. Thưa ông Tổng thư Ký chính ông trong cùng một ngày đã tỏ ý nhiệt tâm mong cầu rằng các bên liên hệ thực tiếp đáp lời kêu gọi của Đức Cố Hoàng.

«Như ông cho như, trong 14 điểm mà chính phủ tôi đã trình bày như là yếu tố việc giải quyết hòa bình ở VN. Mỹ tuyên bố một cuộc ngưng chiến có thể là điều đầu trong chương trình bàn nghị có hoặc có thể là đối tượng cuộc thảo luận sơ bộ.

Do bức thư này, tôi nhắc lại lời cam kết của chúng tôi về đề nghị này, một đề nghị phù hợp với lời kêu gọi của Đức Cố Hoàng mà chính ông đã tán thành.

«Mục tiêu của chúng tôi là chấm dứt mọi cuộc giao chiến, mọi cuộc xung đột, và mọi hành vi bạo động ở Việt Nam, cùng được hiện một giải pháp vinh dự và trường cửu, một cuộc giải xếp theo đó như chúng tôi đã nhiều lần nhắc nhở, các thỏa ước Genève 1954 1962 là một cơ bản thỏa đáng.

«Đã nhiều lần Tổng Thống Johnson nhấn mạnh ý nguyện giải quyết hòa bình, chiến cuộc Việt Nam. Một số các nhà lãnh đạo Mỹ khác cũng nói theo chiều hướng đó. Trong lần cao thiệp của tôi tại đại hội Liên Hiệp Quốc 229 nhân danh phủ xử tôi, sau khi xét tỏ đã đăng giữa quan điểm của chúng tôi về cần bảo cho một sự giải quyết như vậy, với tập trường cộng khai của Bắc Việt, tôi đã nói: Không một tranh chấp nào có thể được giải quyết mà không có trấp tiếp xúc, thảo luận hoặc thương thuyết. Điều này cũng áp dụng cho những cuộc giản xếp để cùng ngưng chiến.

«Như vậy, với niềm hy vọng chúng tôi yêu cầu ông áp dụng những biện pháp sẵn là hữu ích để vận động mở những cuộc thảo luận cần thiết có thể đưa đến ngưng bắn. Tôi có thể cam kết rằng chính phủ Mỹ sẽ tiếp đỡ hợp lực với ông để mau tiến đến cuộc thảo luận và đưa cuộc thảo luận đến một kết quả thực tiễn.

«Tôi yêu cầu bức thư này được coi như một tài liệu chính thức của Hội Đồng Bảo An Liên Hiệp Quốc.

TIẾP THEO S TRANG 1

một đường lối tuyên truyền mới, nhằm mục đích đánh lạc công luận.

Trong phạm vi đấu tiên của Hạn số đối với cuộc xâm đăng của Mỹ đã nêu ra, tại LHQ hôm qua, đã xảy ra khá nhiều rắc rối giữa Mỹ và đồng liên thế cố thiếu Hồa Lan trên thế giới về việc Hoa Kỳ đòi bom các kho rực đăng đưa cư tại Hà Nội.

TIẾP THEO H TRANG 1

ngày 19-12, đăng bão cơ ngũ tại mé sông kinh đào trước của chợ Phan thế Hiệp, phải được sông có 1 hầm đan được, liên bão lên chỗ nhà chức trách. Cảnh sát tới nơi tìm đó hầm, thì thấy 40 trái đạn được, vì nước tăng to, nên người ta chỉ mới tìm thấy 40 trái đạn sung cối 60 ly.

38 trái đạn liền được lịch tiêu đem về bắt. Cảnh sát còn gặt lại tại mé sông kinh đào, để chờ nước cạn để vớt hầm tìm kiếm tiếp. Theo dự liệu đăng Lê... thì đạn được này của Bình Xuyên trước kia chôn dấu. Nhưng lại con người bảo là hầm vũ khí của Việt Cộng ?

TIẾP THEO O TRANG 1

Giang... thường than van kêu ca về nạn cướp giựt gần như có ý khai của du đãng.

Bọn chúng thường tụ tập nơm ba người tại các khu ít Cảnh sát, trang bị đao gươm khi có cả súng lục dọn vì sáng nữa. Để thêm mãn nguyện vọng đan chúng, và nhất là đem lại an ninh cho đồng bào, Tổng Nha Cảnh sát mới phối hợp với Tòa Đô Chánh phái động phòng trào kiểm soát tỏ khai gia đình hàu lích biết thành phần bất bảo trên ra khỏi đân chúng.

Thời hạn một tháng giấp cho các người chưa khai gia đình có đủ thời gian hợp thức hóa tình trạng của mình trong khi đó Tổng Nha Cảnh Sát lại còn khuyến du các Tỷ Cảnh Sát áp dụng mọi biện pháp để đối đối với hạng người trên. Sau ngày 9-1-1967 Cảnh Sát sẽ áp dụng biện pháp cùng rắn để tảo thanh các khu xóm đông đân cư mà dư đăng, quân nhân đân ngũ con sống lẻ lôi vào đám đan lãnh.

Được tin trên chúng tôi vội loan báo cho đồng bào rõ để có thể kịp thời điều chỉnh lúc khai gia đình trước ngày 9-1-1967. Mọi dự đăng sẽ được đính cho các bạn và nếu cần thiết mức cần gởi thư thăng về hợp thư số 325 để được giải thích thêm đăng.

Ai Tín

Chúng tôi đau đớn tin buồn cùng quí vị thân hằng quyến hữu rõ Ông

TRẦN VĂN NGHĨA

Cựu Hội viên Hồng Thập Tự VNCH và Cựu cố vấn Đông Nai Tương Tế đã thất lộc tại nhà 26Bis Pasteur Saigon. Lúc 19 giờ 20 ngày 22-12-66. Hưởng thọ 63 tuổi. Tang lễ sẽ cử hành trong vòng thân quyến lúc 09 giờ ngày 23-12-66 đến an táng cuối cùng tại Nghĩa Trang My Tho tương tế.

Bà góa phụ Trần văn Nghĩa-Cùng tang quyến.

bình minh

CƠ QUAN CHIẾN TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

Trang 4 — Ngày 22-12-1966

BÁO SĨ THƯỜNG TRỰC

(Tới thứ tư 21-12-66 từ 19 giờ đến 6 giờ sáng thứ tư)
(Trực thứ năm 22-12-66 từ 13 giờ đến 14 giờ 30)

B.S. Nguyễn Tấn Chức 87 ter, Phú Thọ.
B.S. Nguyễn văn Nhựng 226, Tránh Minh Đạo, Khánh Hội Saigon
B.S. Nguyễn Như Hanh (nữ) 68, Hiền Vương Saigon

Kết Quả Xổ Số K.T.

(LOẠI 12C, xổ ngày 20-12.66)

TRÚNG 200$ — 72
TRÚNG 1.000$ — 958
TRÚNG 2.000$ — 488
TRÚNG 10.000$ — 2.187 — 1.882

TRÚNG 20.000đ, các vé có số sau đây:
72.052 — 40.823 — 21.481
95.228 — 37.071 — 38.359

TRÚNG 100.000đ, các vé có số sau đây:
673.106 — 120.087 — 960.224
382.353 — 969.716

TRÚNG 200.000$ các vé có số sau đây:
641.034 — 564.793 — 188.034
492.282 — 608.823

Trúng hai triệu đồng số độc đắc:
400.659

PHÒNG THƯƠNG-MÃI SAIGON

THÔNG - CÁO

Phòng Thương Mãi Saigon trân trọng thông báo cùng Quý vị Thương gia Nhập cảng:

Tiếp theo buổi họp ngày 16-12-66 tại Bộ Thương Mãi Quý vị Thương gia Nhập cảng có một *thời hạn 10 ngày kể từ ngày Bản Thông Tin Thương Cảng được gởi đến Phòng Thương Mãi Saigon để đến lãnh hàng và di tản khỏi Bến Thương Khẩu.*

Bản Thông Tin Thương Cảng nói trên do Phân cuộc Điều Hàng hóa, Nha Thương Cảng ấn hành hàng ngày với Habàn 903- một tháng. Trong bản Thông Tin có ghi rõ tên giá Nhập cảng, loại và số lượng hàng, tên thu chở hàng, nhà nhập khẩu và nơi để hàng.

Quý vị có thể đặt mua Bản Thông Tin tại Văn Phòng Hành Chánh Phòng Thương Mãi Saigon, 69 Đường Tự Do để có thể theo dõi hàng ngày tình hình hàng hóa nhập cảng và kịp thời lấy hàng ra khỏi Thương Cảng, tránh khỏi bị áp dụng những biện pháp gây thiệt hại cho sinh hoạt doanh thương.

Ngoài ra, thường xuyên tại Phòng Thương Mãi Saigon có tập trung những tài liệu liên quan đến tàu bè, ghe chài, xà lan cho hàng nhập khẩu đã cập bến Saigon.

Yêu cầu Quý vị phải nhận viết hàng ngày đến Văn phòng Liên phân Bộ Phòng Thương Mãi Saigon (38, Nguyễn Huệ) theo dõi tin tức để có đủ tài liệu kịp thời lấy hàng.

Saigon, ngày 20 tháng 12 năm 1966
PHÒNG THƯƠNG-MÃI SAIGON

TIẾP THEO D TRANG 9

tổng lớn trong các cấp Ngoại giao của Việt Nam Cộng Hòa nhằm tăng cường sự lực Ngoại Giao trong năm 1967. Công chuyên này sẽ được Ủy ban Lãnh đạo Quốc Gia ưu tiên đăng. Nội Các quyết định thành lập hôm đăng được thực hiện liền lần.

TIẾP THEO H TRANG 1

Đồng nhiều cũng hoàn hoàn chung, bắt gặp có tại thành hai ngày sau. Bão tanh vẫn tình hình đến số 141, khi lúc phải chấp lấy đó đối các số phạt đã trước đây đã có bà nay đồndrong bình yên vô ý. Xem nhà bị cháy ở giữa khu bàng của Mỹ và hàngthuốc Dunon.

Trong trận hỗn hoạn có lối 10 người bị thương và bị ngộ ngạt cần được các xe hồng thập tựchở đến bịnh viện cứu cấp. Theo sự ước đoán của những người kể cận thì chỉ ba nữa cơn bàng lỗ đầu hồi bên phụt chấy gây hãa hoạn. Chi Đa đã bị đưa về bắt tạm giữ điều tra.

TIẾP THEO A TRANG 1

tiền đăng bão tại Châu Thành Rạch Giá. Người tin cậy do Thông tin viên Việt Tấn Xã tại Rạch Giá vừa cho biết sáng nay.

Người tin trên cho biết Biện Lý Cuộc Kiên Giang cũng đã kêu gọi đồng bào địa phương hãy mạnh dạn tố cáo những kẻ làm trái phép của Ông Vũ văn Phương với Ông Chánh Án tòa Hòa Giải Rạch Giá Địa Phương giữa công việc điều tra và xét xử của Tòa án về nội vụ được công minh.

TIẾP THEO H TRANG 1

mệ nạn nhân 200 ngàn thiệt hại.

Vì cớ cả nguyên cớ lần bị cản chống ấn. Bên trên nông quyn chiều 19-12-66. Bị can vẫn không nhận tội và khai thừa lỗm thương cấp bảo chỉ biết tính phải giết tên nào đã cùng các nhân viên đồng nghiệp đi thi hành phận sự.

Luật sư Trần Nguyên Bông đã nêu ra cái chết thảm thương của nạn nhân để yêu cầu tòa buộc bị can phải bồi thường cho thân chủ mình 500 ngàn thiệt hại.

Bình vực cho bị can, luật sư Nguyễn văn Chức đã hàng sư hùng biện vạch trần 11 tài liệu trong hồ sơ để hoài nghi cái xác chết dưới nắm mồ kia chưa chắc có phải là Nữ sinh Quách thị Trang. Hơn nữa trên giấy chứng thương cũng không minh định được cách rõ ràng là nạn nhân chết vì viên đạn, mà chỉ xác nhận gần như mơ hồ do vật bén nhọn gọi là «Projectile» làm nạn nhân 16 thương nên luật sư thiết tha xin tòa tha bổng bị can vì có nhiều nghi án. Tiếp đến luật sư Phan thế Hồa cũng nêu lên những nghi ngờ trong hồ sơ để yêu cầu tòa tha bổng Ng-v. Khanh. Sau đó, tòa thương thẩm đã phát nghị án hai lần mới tuyên phán : theo bút lục hồ sơ thì hiện trang hồ sơ chưa có đầy đủ tài liệu để xét xử. Tòa án cần phải mở 1 cuộc điều định cho giải phẫu tử thi.

Bởi những lẽ đó, tòa truyền cho quật mồ nữ sinh bị nổ thương để thực hiện việc giám định nói trên.

TIẾP THEO B TRANG 1

lại cho giải tên cho Tòa Đại biểu Chính phủ và chủ trương Hội đồng nhân dân tỉnh Tiền Trường.

Đe dọa mà rơi vì dân mà lên

Ông Lý quí Chung chống lại các hạn hiệu nêu ra vào đề xét xinh, để cho Tòa Đại biểu Chính phủ và chủ trương Tỉnh Tiền Giang. Ông Chung cho là cũ và lỗi mốt là chuyện đưa đến thực tế, nên thay thế, Tỉnh Trưởng do đâu mà rơi vì vì dân mà lên v.v...

Ông Nguyễn hữu Hiệu chủ trương cấp xã cần được tự trị vững tài chính ông chống lại việc bầu Tỉnh Trưởng cho là cớ ngay hại cho sự đoàn kết quốc gia. Ông La thành Nghĩa đồng ý bấp phương các ông cử viên kiến thức vững hơn vì... và chỉ bầu ở những đơn vị cấp xã đã xét thế.

Ông Nguyễn hữu Hiệu chủ trương cấp xã cần được tự trị vững tài chính ông chống lại việc bầu Tỉnh Trưởng cho là cớ ngay hại cho sự đoàn kết quốc gia. Ông La thành Nghĩa đồng ý bấp phương các ông cử viên kiến thức vững hơn vì... và chỉ bầu ở những đơn vị cấp xã đã xét thế.

Chủ tịch UBDT, ông Nguyễn văn Đích nói rằng đề cần đưa biểu nêu vững vàn để ông đọc một bản phiếu trình của Tòa Đại biểu CSQG về hoạt động của UBDT quốc Việt lên thế 2 tiếp tên Ea.

Nại dung tỉ tính nghĩ lại một số câu hỏi của đân biểu lý quí chung đặt cho thủ phạm tên Ea như : vanh cổ?Bắt sự thật ở đâu? chúng tôi là đân biểu, chúng tôi có đề thêm quyền để thành minh cho anh? mà có biết đăng nhu nay ra tòa thử mấy sẽ bị chết không ?

Tớ trình xây khó ở là đân biểu Lý quí Chung đã đặt phi hàng quan công quyền, hăm dọa thủ phạm Vũ văn Ea.

Tiếp theo ông Đinh trinh bày rằng lên gặp thư 2 của Ủy ban chưa có kết quả gì hay sẽ nay nhờ những khi ra vẻ cả 3 ông đều quyết định cần gặp tên Ea Nước và đặt câu hỏi cần thận và giữ bí mật không tiết lộ.

Nhưng cũng theo ông Đinh,

nên ông đồng ý để nghị của ông Lý quí Chung vì quyền hành không được nới rộng, ý ban thấy là bất lực, và ông Đinh đề nghị hỏi QH có nên giải tán tên Ủy ban không ?

Ông Chủ tịch Phan khắc Sửu, hoàn cảnhthế khiến như vậy thế cũng nên giải tán cho rồi.

Ông Nguyễn minh Đăng nói rằng UB được QH thành lập trong một phiên Kuông đại không có lý do gì mới anh ra đã rồi khai tử và ông thầcnhắc lại tuyên bố của đân biểu Lý quí chung về câu « điều tra lấy lệ ».

Giải đáp thắc mắc nếu ông Chung các nhận có nói với 2 Ký giả quốc khi gặp 2 ông nầy có mặt tại văn phòng ông Phó Giám đốc nhưng nói trong-miệt hoàn cảnh đặc biệt. Ông Chung cho biết trước ông Đinh đính chính cho rõ, Nhưng sẽ thấy vẫn để tế nhị và đặc biệt ông đính cảm miệng v.v..

Ông Nguyễn văn Đinh trình bày thêm là sở dĩ ông đồng ý với ông Lý quí Chung là vì trước đây ông đã yêu cầu QH hai điều :

1) Mở rộng Ủy ban mới đại diện Luật sư đoàn, Toàn Phân thay và Hội Đồng Dân Quản thêm gia.

2) Hợp thức hóa Ủy ban bằng sắc lệnh của Chánh Quyền nhưng bác bỏ nên vẫn vững việc công ngày và khó khăn có thể gây ngại nhận đăng tiếc không có lợi cho tình trạng trong lúc nầy.

Kết quả cuộc biểu quyết chỉ có 14 phiếu đồng ý giải tán (thiếu số) nên cụ Sửu kêu gọi « nếu các bạn không đồng ý giải tán thì nên ông hỏi tính thân cho UB làm việc.

Kế tiếp, ông Trần thế Minh lên tiếp các ông Chủ tịch ủy ban Nguyễn văn Đích cho biết coi ông Lý quí-Chung có nói những lời đó không.

Ông Đinh trả lời đồng như lời trình bày của ông Chung vừa nói. Ông Minh đề nghị để ông Chung rạ khỏi ấy ban để người khác thay thế. Ông Chung cho rằng tôi nói ông Chung mà lý cơ quan công quyền và ngược lại ông Chung nói Cảnh sát nhực mà ông. Cụ Chủ Tịch Phan khắc Sửu nói rằng thuyền chưa sáng tỏ tại sao bắt buộc rút ông Lý Quí Chung.

Kết quả biểu quyết đa số tín nhiệm ông Chung ở lại Ủy ban (có cả ông Minh đưa tay đồng ý)

Một đân biểu lên thắc mắc về vụ 12 đân biểu phải tiếp đón hoàn hảo bình thủ phạm tên Ea nhưng không ông nào nhận cả.

QH tạm bế mạc hồi 12 giờ 30 và sẽ tái nhóm ngày sau để thảo luận sang Lập phép tức một hay hai Việp.

U Thant...

Cố gắng của Ông Thant là làm nổi bật tính cách sống còn vụ nầy.

Theo du luận các nhà quan sát tại Liên Hiệp Quốc, đăng của Goldberg thật sự có bảo gồm một giải pháp giúp phức tạp trong đó Nga sẽ có thể giữ một vai trò quan trọng.

Dưới đây là sự đang bức thư: Kính gửi Tổng Thư Ký Liên Hiệp Quốc qua nữa.

Hai nhân sự thế giới đang khát tỉ ý muốn thấy sự ngưng bắn ở VN (Hồa 8-12. Đức Cố Hoàng Phó-Lá Vị đã ghi nhận cuộc hưu chiến tạm thời nhân lễ Giáng Sinh do Việt & VN đề ngỏ cho mở bên liên tục đến đến cuộc hưu chiến tạm thời nay thành cuộc ngưng chiến để cả cố hội thương thuyết thành thực. Thưa ông Tổng thư Ký chính ông trong cùng một ngày đã tỏ ý nhiệt tâm mong cầu rằng các bên liên hệ thực tiếp đáp lời kêu gọi của Đức Cố Hoàng.

«Như ông cho như, trong 14 điểm mà chính phủ tôi đã trình bày như là yếu tố việc giải quyết hòa bình ở VN. Mỹ tuyên bố một cuộc ngưng chiến có thể là điều đầu trong chương trình bàn nghị có hoặc có thể là đối tượng cuộc thảo luận sơ bộ.

Do bức thư này, tôi nhắc lại lời cam kết của chúng tôi về đề nghị này, một đề nghị phù hợp với lời kêu gọi của Đức Cố Hoàng mà chính ông đã tán thành.

«Mục tiêu của chúng tôi là chấm dứt mọi cuộc giao chiến, mọi cuộc xung đột, và mọi hành vi bạo động ở Việt Nam, cùng được hiện một giải pháp vinh dự và trường cửu, một cuộc giản xếp theo đó như chúng tôi đã nhiều lần nhắc nhở, các thỏa ước Genève 1954 1962 là một cơ bản thỏa đáng.

«Đã nhiều lần Tổng Thống Johnson nhấn mạnh ý nguyện giải quyết hòa bình, chiến cuộc Việt Nam. Một số các nhà lãnh đạo Mỹ khác cũng nói theo chiều hướng đó. Trong lần cao thiệp của tôi tại đại hội Liên Hiệp Quốc 229 nhân danh phủ xử tôi, sau khi xét tỏ đã đăng giữa quan điểm của chúng tôi về cần bảo cho một sự giải quyết như vậy, với tập trường cộng khai của Bắc Việt, tôi đã nói: Không một tranh chấp nào có thể được giải quyết mà không có trấp tiếp xúc, thảo luận hoặc thương thuyết. Điều này cũng áp dụng cho những cuộc giản xếp để cùng ngưng chiến.

«Như vậy, với niềm hy vọng chúng tôi yêu cầu ông áp dụng những biện pháp sẵn là hữu ích để vận động mở những cuộc thảo luận cần thiết có thể đưa đến ngưng bắn. Tôi có thể cam kết rằng chính phủ Mỹ sẽ tiếp đỡ hợp lực với ông để mau tiến đến cuộc thảo luận và đưa cuộc thảo luận đến một kết quả thực tiễn.

«Tôi yêu cầu bức thư này được coi như một tài liệu chính thức của Hội Đồng Bảo An Liên Hiệp Quốc.

ĐÔ THÀNH SAI-GON
—oOo—
SỞ TÀI CHÁNH
—oOo—

LỜI RAO
ĐẤU GIÁ

Nhơn dịp Tết ĐỊNH MÙI (1967), Tòa Đô Chánh sẽ mở cuộc đấu giá công khai bằng miệng vào ngày giờ ấn định dưới đây, để cho chuẩn chế tạm cất giạp hàng buôn bán trong dịp Tết nguyên đán tại NĂM chợ : BẾN THÀNH, BÌNH TÂY, AN ĐÔNG, HÒA BÌNH và NGUYỄN TRI-PHƯƠNG.

CHỢ	số chỗ đấu giá	ngày đấu giá	ngày khởi cất giạp hàng	ngày chót dọn gian hàng
Bến Thành	117	3-1-1967 9g. sáng	8-1-1967	8-2-1967
Bình Tây	76	5-1-1967 9g. sáng	12-1-67	8-2-1967
An Đông	28	14-1-1967 9g. sáng	20-1-1967	8-2-1967
Hòa Bình	29	22-1-1967 9g. sáng	25-1-1967	8-2-1967
Nguyễn Tri-Phương	14	22-1-1967 9g. sáng	25-1-1967	8-2-1967

ĐỊA ĐIỂM ĐẤU GIÁ :

A) *Cho chợ Bến Thành* : Tại Văn Phòng Tòa Hành-Chánh Quận 2.

B) *Cho chợ Bình Tây* : Tại Văn Phòng Tòa Hành-Chánh Quận 6.

C) *Cho ba chợ An Đông, Hòa Bình, và NguYễn tri Phương* : Tại Văn Phòng Tòa Hành-Chánh Quận 5.

TIỀN THẾ CHƯN TẠM MỖI CHỖ :

— Hai ngàn đồng bạc (2.000đ00).

ĐỒNG TIỀN ĐẤU GIÁ :

Những người đấu trúng phải nộp ngay số tiền sai biệt giữa số tiền đấu giá được và số tiền thế chưn tại địa điểm đấu giá. Nếu không đóng ngay số tiền sai biệt nầy, số tiền thế chưn 2.000đ00 sẽ bị tịch thâu và chỗ sẽ được đem ra đấu giá lại.

NƠI XEM ĐIỀU KIỆN SÁCH :

Sở Tài Chánh Đô Thành (Phòng Quản Thị), số 86 Lê-thánh Tôn (SAIGON).

SAIGON, ngày 17 tháng 12 năm 1966
TUN. ĐÔ-TRƯỞNG SAIGON,
[Thừa-Thơ-Ký
ĐOÀN . VĂN . BÍCH

ĐÔ THÀNH SAIGON
—oOo—
SỞ TÀI CHÁNH
—oOo—

CÁO THỊ
Đấu Giá
(LẦN THỨ 2)

Mục đích cuộc đấu giá :

Cấp quyền cho tiền chuẩn để giữ xe 2 bánh những hồ chưa đấu được hay đấu bánd giá cần bán trong kỳ thứ I.

Ngày đấu giá : Thứ bảy 24 tháng 12 năm 1966 đúng giờ 30 sáng.

Nơi đấu giá : Phòng Hợp Hội Đồng Đô Thành số 86 đường Lê thánh Tôn Saigon.

Cách đấu giá : Công khai bằng miệng. Mỗi lần trả giá khải hàng hay trên 200đ. Trên đấu giá phải đồng liền tại chỗ ấng tiền mặt. Mỗi người chỉ có thể đấu trúng được BA chỗ là thôi.

Nơi tham khảo điều kiện sách :

Sở Tài Chánh (Phòng Thâu Nhập hoặc ghi-sẽ số 7), 86, đường Lê thánh Tôn Saigon.

Ký quỹ tạm :

Ký quỹ tạm là BA NGÀN ĐỒNG (3.000đ00). Mỗi người được nộp tối đa là BA (3) biên lai ký quỹ và mỗi biên lai chỉ có quyền đấu trúng được một chỗ mà thôi.

Thời hạn nộp đơn :

Trước 12giờ ngày 23 tháng 12 năm 1966.

SAIGON ngày 19 tháng 12 năm 1966
TUN. ĐÔ TRƯỞNG SAIGON
Tổng Thơ-Ký
ĐOÀN . VĂN . BÍCH

VIỆT-NAM CỘNG-HÒA
BỘ CÔNG CHÁNH
SAIGON THỦY-CỤC
Số 5704-STC/PCT

SAIGON THỦY CỤC trân trọng nhắc các tiêu thụ địa một lần nữa là việc cấm rót nước bằng bấy bơm gắn vào ống dẫn nước đã được ghi có tại Điều 13, Nghị Định số 53/09/ND/HĐQT/CC ngày 7 tháng 11 năm 1963 và có trích ấn tiền các giấy kéo cuộn nước.

SAIGON THỦY CỤC sẽ ngưng cung cấp nước cho bất cứ nhà nào bị phát giác có dùng bơm rút nước trực tiếp từ ống dẫn nước.

Biện pháp nầy sẽ được áp dụng cùng rần để sự phân phối nước được đồng đều.

Saigon, ngày 14 tháng 2 năm 1966
Giám Đốc Saigon Thủy Cục
NGUYỄN-HỮU-TUÂN

Lời rao đấu thầu
HOA CHI
(Lần thứ III)

1) NGÀY GIỜ VÀ NƠI ĐẤU THẦU : Ngày 23-12-1966 lúc 10giờ tại Tòa Hành Chánh Tỉnh Định Tường.

2) MỤC TIÊU VIỆC THẦU : Khai thác hoa chi bến đò Chợ Gạo Tỉnh Định Tường (Tỉnh lộ số 24) trọn năm 1967.

3) NƠI THAM KHẢO ĐIỀU KIỆN SÁCH : Trong những ngày giờ làm việc tại :

— Tòa Hành Chánh Định Tường ;
— Tổng Nha Ngân sách.

Mỹ Tho, ngày 16 tháng 12 năm 1966
TỈNH TRƯỞNG ĐỊNH TƯỜNG
Trung Tá TRẦN VĂN PHÚC

THÔNG CÁO

Nha Quốc Gia Du Lịch, 25 Bến Bạch Đằng, cần tuyển dụng nhân viên như sau :

1) Biên tập Viên, nam hoặc nữ thông thạo Anh ngữ, lương khoản từ 8.000đ đến 12.000đ tùy theo khả năng.

2) Nam Kiểm soát Viên khách sạn có bằng Tú Tài toàn phần và biết kế toán thương mãi, lương khoản 7.000đ.

1 Thợ kỹ đánh máy tánh nghề.

1 Lao công.

Ưu tiên đánh cho cựu quân nhân, Xin gởi đơn và hồ sơ đến địa chỉ trên.

TIẾP THEO B TRANG 1

Chủ tịch UBDT, ông Nguyễn văn Đích nói rằng để cần đân biểu nêu vững vàn để ông đọc một bản phiếu trình của Tòa Đại biểu CSQG về hoạt động của UBDT quốc Việt lên thế 2 tiếp tên Ea.

Nại dung tỉ tính nghĩ lại một số câu hỏi của đân biểu lý quí chung đặt cho thủ phạm tên Ea như : vanh cổ?Bắt sự thật ở đâu? chúng tôi là đân biểu, chúng tôi có đề thêm quyền để thành minh cho anh? mà có biết đăng nhu nay ra tòa thử mấy sẽ bị chết không ?

Tớ trình xây khó ở là đân biểu Lý quí Chung đã đặt phi hàng quan công quyền, hăm dọa thủ phạm Vũ văn Ea.

Tiếp theo ông Đinh trinh bày rằng lên gặp thư 2 của Ủy ban chưa có kết quả gì hay sẽ nay nhờ những khi ra vẻ cả 3 ông đều quyết định cần gặp tên Ea Nước và đặt câu hỏi cần thận và giữ bí mật không tiết lộ.

Nhưng cũng theo ông Đinh,

nên ông đồng ý để nghị của ông Lý quí Chung vì quyền hành không được nới rộng, ý ban thấy là bất lực, và ông Đinh đề nghị hỏi QH có nên giải tán tên Ủy ban không ?

Ông Chủ tịch Phan khắc Sửu, hoàn cảnhthế khiến như vậy thế cũng nên giải tán cho rồi.

Ông Nguyễn minh Đăng nói rằng UB được QH thành lập trong một phiên Kuông đại không có lý do gì mới anh ra đã rồi khai tử và ông thầcnhắc lại tuyên bố của đân biểu Lý quí chung về câu « điều tra lấy lệ ».

Giải đáp thắc mắc nếu ông Chung các nhận có nói với 2 Ký giả quốc khi gặp 2 ông nầy có mặt tại văn phòng ông Phó Giám đốc nhưng nói trong-miệt hoàn cảnh đặc biệt. Ông Chung cho biết trước ông Đinh đính chính cho rõ, Nhưng sẽ thấy vẫn để tế nhị và đặc biệt ông đính cảm miệng v.v..

Ông Nguyễn văn Đinh trình bày thêm là sở dĩ ông đồng ý với ông Lý quí Chung là vì trước đây ông đã yêu cầu QH hai điều :

1) Mở rộng Ủy ban mới đại diện Luật sư đoàn, Toàn Phân thay và Hội Đồng Dân Quản thêm gia.

2) Hợp thức hóa Ủy ban bằng sắc lệnh của Chánh Quyền nhưng bác bỏ nên vẫn vững việc công ngày và khó khăn có thể gây ngại nhận đăng tiếc không có lợi cho tình trạng trong lúc nầy.

Kết quả cuộc biểu quyết chỉ có 14 phiếu đồng ý giải tán (thiếu số) nên cụ Sửu kêu gọi « nếu các bạn không đồng ý giải tán thì nên ông hỏi tính thân cho UB làm việc.

Kế tiếp, ông Trần thế Minh lên tiếp các ông Chủ tịch ủy ban Nguyễn văn Đích cho biết coi ông Lý quí-Chung có nói những lời đó không.

Ông Đinh trả lời đồng như lời trình bày của ông Chung vừa nói. Ông Minh đề nghị để ông Chung rạ khỏi ấy ban để người khác thay thế. Ông Chung cho rằng tôi nói ông Chung mà lý cơ quan công quyền và ngược lại ông Chung nói Cảnh sát nhực mà ông. Cụ Chủ Tịch Phan khắc Sửu nói rằng thuyền chưa sáng tỏ tại sao bắt buộc rút ông Lý Quí Chung.

Kết quả biểu quyết đa số tín nhiệm ông Chung ở lại Ủy ban (có cả ông Minh đưa tay đồng ý)

Một đân biểu lên thắc mắc về vụ 12 đân biểu phải tiếp đón hoàn hảo bình thủ phạm tên Ea nhưng không ông nào nhận cả.

QH tạm bế mạc hồi 12 giờ 30 và sẽ tái nhóm ngày sau để thảo luận sang Lập phép tức một hay hai Việp.

Từ rạp THỦ ĐÔ đến rạp HƯNG ĐẠO
Khán giả sinh điệu sau khi xem đủ tân thường năng nhiệt vở hát Trung Hoa mới nhất của Nguyễn Phương vừa được đoàn THANH-MINH THANH-NGA tiếp tục trình diễn tại rạp Hưng Đạo kể từ đêm 19-12

Người Dưng Chân Đêm Mưa

— Vở hát ghi thêm 1 thành công nữa của soạn giả Nguyễn Phương sau «Bọt Biển» được khán giả và báo chí khen ngợi nhiệt liệt...
— Vở hát tạo trung bầu kết những «nghĩ sao» sáng chói của đoàn TMTN đương thời : Thanh Nga, Việt Hung, Hồng Giang, Năm Hồng, Tiến Văn, Kim Quang, Bảo Quốc, Ngọc Giàu, Thanh Thanh Hoa, Ngọc Nuôi, Kim Giác.
— Đến xem NDCĐM để thưởng thức một cốt chuyện hay để xem điển xuất khoái mắt, để nghe nghệ sĩ cười, khóc tài tình, để xem cô Kim Quang qua vai «Ông Mai 3 đời» có bộ gió chạy thanh hơn... ngựa...

Xuất hát đặc biệt : Ngày chiều Thứ Bảy 24-12 diễn lại vở hát Nhật bản hay nhất của đoàn «Thanh Được» trong năm 1964 : «TRĂNG SƯƠNG CÂU TRÚC» với sinh phần tổng hợp nghệ sĩ tài danh thật hàng